

ÁLDOTT KARÁCSONYT!

Bódás János: A karácsonyi Jézushoz

Jézus, te is születél,
milyen fiú lehettél?
Verekedni szerettél?
Hát mosdani? . . .
Vagy jobb voltál

minden földi gyereknél?
Hát zöld egrest ettél-e
egészséged vesztére?
Fáról sokszor estél-e?
Kék foltokkal rakva hányszor
értél haza estére?
Panasz is volt néha rád?
Ne szomorítson a vád:

ha elszakadt a ruhád,
vagy valamit összetörtél,
kiporolt-e jó anyád?
Ó, te égi, tiszta fény,
követni mernélek én,
szakadékok peremén,
ha tudnám: te is így kezdted,
gyermekként, akárcsak én.

Szent Család-templom – Debrecen

6. oldal

Jó tanácsok jegyeseknek

3. oldal

Könyv a székesegyházról

9. oldal

Herczeg András klubmenedzser válaszol

4–5. oldal

A CSALÁD ÉVE – 2011

(Részlet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia „A Család éve megnyitására” kiadott körleveléből:)

„Harminc esztendeje annak, hogy 1981-ben II. János Pál pápa kibocsátotta Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdítását a keresztény család feladatairól a mai világban. Püspöki Konferenciánk a 2011. évet a Család Évének nyilvánította. Döntésünket az a szándék vezérelte, hogy tanúságot tegyünk hitünkéről és felkeltsük az emberek szívében a szeretet és a felelősség érzését a társadalom legfontosabb intézménye, a család iránt.

Hogyan alakul a családok sorsa Európában, különösen pedig hazánkban? Ez a kérdés alapvető emberi problémát tár fel: milyen helyzetben van ma Európa, milyen állapotban élnek földrészünkön, különösen hazánkban az emberek? Nehéz erre átfogó választ adni. Ha a II. Vatikáni Zsinatnak az Egyház a mai világban című lelkipásztori rendelkezését tartjuk szem előtt, ma is el kell ismernünk, hogy az igazi választ úgy találhatjuk meg, ha szembenézünk a mai ember örömeivel és reményeivel, bánatával és aggodalmaival (Gau-

dium et spes 1). Amikor tehát az Egyház értékeli az egyén helyzetét és a társadalom állapotát, újra és újra pozitív és negatív szempontokra hívja fel a figyelmet. Nem azért teszi ezt, mert mindenáron azt akarja kimutatni, hogy a mérleg egyensúlyban van, hanem attól a meggyőződéstől vezérelve, hogy Isten műve önmagában mindig jó, de a bűn árnyékot vet a teremtett világra. Így hát a hívő keresztény nem engedhet a reménytelen borúlátás kísértésének, de nem élhet a valóságtól elrugaszkodott álomvilágban sem.”

KÉSZEN ÁLLOK-E SZERETNI ÉS SZERETVE Lenni?

Eljegyzési ígéret:

Amint az Úr odaigérté önmagát
az Ő népének, úgy ígérem oda magam

Neked(név)....

Fenntartás nélkül, mindörökre.

Mindig szeretni foglak,

Mindig bízni fogok benned,

Mindenről lemondok érted.

Hiszem, hogy amikor férj és feleség leszünk,

Szeretetünk tovább növekszik majd,

És Isten akarata szerint

Egyre hívebben tükrözzük az Ő arcát.

(in.: Gabriel Calvo : Kéz a kézben)

Isten a házasságban és a családban akar talán a legnagyobb földi boldogsággal megajándékozni bennünket. Most kezdődő sorozatunkkal szeretnénk körbejárni ezt a témát a keresztény ember szempontjai szerint, ránézni azokra a mindennapi történésekre, melyek megnehezítik az elmélet átültetését a gyakorlatba, mindazonáltal a bizalommal a szívünkben, hogy Istennek terve van a keresztény házasságokkal, családokkal: jelként jelen lenni a társadalomban, közösségekben, értéket felmutatni az egyre inkább elanyagiasodó világban.

HARMÓNIABAN ISTENNEL ÉS A CSALÁDDAL

Az, aki Istennel harmóniában él, s magával is békességben van, esélyt kap arra, hogy családja tagjaival is harmóniában legyen. Kereszténynek lenni azonban önmagában nem garantálja a jó házasságot és családi kapcsolatokat, ezért nap mint nap tennünk kell, s hinnünk kell abban, hogy megéri energiát befektetni a kapcsolatainkba.

Mi lehet az oka annak, hogy napjainkban egyre több házaspár csaldódik és keseredik meg az esküvő után, holott előtte örök szeretetet ígértek egymásnak? A házastársi kapcsolatok mintegy felében a boldogító IGEN –ből NEM vagy MÉGSEM lesz. Miért futnak zátonyra a házasságok? – Vagy rosszul ítélték

meg a helyzetet, és olyan személyt választottak, akivel képtelenek közös nevezőre jutni, vagy, bár megfelelő partnert találtak, de nem tudtak hozzá kellőképpen alkalmazkodni. Az ok végső soron az, hogy az emberek nem készülnek fel kellően a házasságra.

KIKERÜLHETETLEN KÉRDÉSEK

Ebben rejlik a jegyesség lényege. Alapos felkészülés, hosszú és rögzös út, amelyen a legtöbb fiatal pár el sem indul. Pedig házasságkötés előtt nem kerülhetünk meg olyan alapvető kérdéseket, mint, hogy kik vagyunk, honnan jövünk, milyen közös értékek mentén tudunk együtt gondolkodni, mik a közös céljaink?

Hitünk szerint a házasság szent. Szentségről beszélünk, mert Isten a harmadik fél a házasságban, és Ő tanúja a házasságkötésnek. Fontos tényező, hogy a házasság egy egész életre szól. Ennek elfogadásáról előzetesen döntenünk kell. Amikor két ember elkötelezi magát egymás mellett, a fogadalmat a szövetség jelével pecsételik meg: egy vég nélküli kör-

rel, amit a gyűrű jelképez. Ez Isten szándékát szimbolizálja a házasságot illetően: a kapcsolatot a szeretet vég nélküli gyűrűje legyen.

24 ÓRÁS SZOLGÁLAT

Bizonyos értelemben a házasságra ugyanúgy fel lehet készülni, mint egy hivatásra. Azt fogjuk megkapni belőle, amit befektetünk. Egy házasság heti hét napból, és napi huszonegy órából áll. Ahhoz, hogy jól érezzük magunkat benne, hogy örömet, elégedettséget, szeretetet kapjunk és adjunk, – nos ehhez a házasságot, a családot a saját értéklistánk legelőjére kell helyeznünk. Túl hosszú idő (jó esetben) az életünkben a házasságban töltött időszak ahhoz, hogy beérjük egy közepes vagy „még olyan se” kapcsolattal. Soha nincs késő tanulni, újrakezdeni szeretni egymást, s nem lehet elég korán kezdeni felkészülni a párkapcsolatra, a házasságra, a családra.

Ha két ember, akik egymást választották, mély szeretettel, szerelemmel fordulnak egymás felé, kölcsönösen vonzódnak egymáshoz, őszinte barátságra, közös boldogságra vágyódnak, s úgy érzik, érettek a házasságra – tegyék fel maguknak a kérdést: megérttem-e Isten házasságra vonatkozó terveit és szándékait? Kész vagyok-e vállalni a férj, a feleség, az apa vagy az anya szerepét? Kész vagyok-e életem hátralevő részét egy személy mellett tölteni, mintegy aláírva egy kb. 60 évre szóló szerződést. Készen állok-e szeretni és szeretve lenni, bízni a társamban, és „elengedni” a származási családomat? Ha igen, éretté váltak a házasságra.

Végezetül nézzük, miként ír a Szentírás a házasságról:

„Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette az embert és azt mondta: Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségével tart és egy test lesz a kettő? Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt az ember ne válassza szét.” (Mt. 19,4-7)

Berényiné Dr. Felszeghy Márta

ESKÜVŐRE KÉSZÜLTÖK VAGY HÁZASSÁGRA?

Hét jó tanács jegyeseknek

A házasságok több mint fele kudarccal végződik. Mit tehet egy jegyespár azért, hogy sikerüljön a házassága? Nagyon sokat! Íme néhány ötlet:

NE SIETTESÉTEK AZ ESKÜVŐT!

Mindennek megvan a maga ideje, mondja az Írás, és ez vonatkozik a jegyeségre is. Akárcsak az évszakok váltakozását, a jegyeség idejét sem lehet és nem is szabad siettetni. Együtt akarjátok nyakatokba venni a világot, s ez nem megy egyik napról a másikra – főleg ha közben lázasan szervezitek életetek legnagyobb társas eseményét. Úgy érdemes tehát kitűzni az esküvő dátumát, hogy bőven legyen időtök a kapcsolatok ápolására.

LEGYETEK TÜRELEMEL – ÉS SZABJATOK MEGFELELŐ HATÁROKAT!

A szexuális kísértést mindenki megtapasztalja, akár házasságban él, akár egyedül. Így próbálja a sátán tönkretenni Isten ajándékát – és azután sem adja fel, hogy

az ember az oltárnál kimondta a boldogító igent. Ha most nem állsz ellen, lehet, hogy később sem fogsz! Akkor sem lesz könnyebb! Amúgy pedig, ami igazán értékes, arra megéri várni.

ISMERJÉTEK MEG EGYMÁS CSALÁDJÁT!

A mai rohanó világban a legtöbben távol élnek szeretteiktől. A házasság sikeréhez viszont közösségre és családra van szükség. Tehát: látogassátok családtagjaitokat! Telefonáljatok! Küldjétek nekik ajándékot! És bátran menjetek kerítést javítani! Ma nagyobb szükség van a családra, mint valaha.

BESZÉLGESSETEK BOLDOG HÁZASPÁROKKAL!

Keressetek olyan házaspárokat, akiknek öt, tíz, húsz éve volt az esküvőjük – és figyeljétek, fűleljétek, tanuljátok! Akinek sikerült végigmenni ezen a rögös úton, jól ismeri a problémákat, és sok hasznos tanáccsal szolgálhat.

KERESSETEK JÓ JEGYESFELKÉSZÍTÉST!

A felkészülés segít, hogy jobban megért-

setek a társas viselkedésmintákat – amelyeket általában a családból hozunk magunkkal –, mégpedig jóval azelőtt, hogy a kapcsolatokban problémák jelentkeznenek. A jó felkészítés a lehetséges konfliktusforrásokra is kiter és megoldási javaslatokat is ad.

IMÁDKOZZATOK KÖZÖSEN, ÉS EGYÜTT JÁRJATOK TEMPLOMBA!

Ez lesz házasságotok alapja. A közös ima erősíti összetartozásotokat, és lehetővé teszi, hogy megnyissátok egymás előtt a szíveteket. Úgyhogy máris elkezdhetitek!

HOSSZÚ TÁVON GONDOLKODJATOK!

Ami az esküvői kiadásokat illeti, csábítóan tűnhet az egyedi készítésű menyasszonyi ruha vagy egy drága gyűrű. Később azonban, amikor autó- vagy lakásvásárlásra kerül sor, mindez komolytalannak tűnik. Az adósság is hatalmas feszültséget tud okozni a házasságban. Tehát: legyetek megfontoltak a vásárlásban!

Magyar Kurír

Imre atya
válaszol

„A MÁSODRANGÚ EGYHÁZTAGSÁG HELYZETÉRŐL”

Katolikus vallású ismerősöm szentségi házasságot kötött, majd polgárilag elvált, és most partnerkapcsolatban él. Az egyház törvénye szerint bűnben él, mivel nem tartotta meg hűségét a volt házastársához, aki a válás után rövid idő elteltével újabb házasságot kötött.

Sajnos, az a tapasztalat, hogy világi körökben sokkal toleránsabbak az emberek az elváltakkal szemben, míg az egyházban farizeusi módon csökkent értékűnek tekintik őket. Nemde az ellenkezőjét kellene tapasztalnunk?”

Kedves Olvasó!

De igen az ellenkezőjét!

Ahogy a Szentháromság tagjai örök szeretettel vannak egymás iránt, így erre kell törekednie minden családos embernek. De míg az Isten tökéletes szeretete örök és visszavon-

hatatlan, addig a miénk időleges és töredékes. Ezért fordulhatnak elő válások, szakadások, különélések a mai magyar családokban is!

Az Egyház a házasságot Krisztus és az Egyház kapcsolatából értelmezi, mely szerint egyszeri és örök ez a szeretetkötelék Krisztus és a hívek közössége között. S miként a hívek némelyike hűtlen Krisztushoz (nem jár templomba, nem imádkozik, elhanyagolja a szentségi életet), így sajnos előfordul az is, hogy sokszor a legközvetlenebb családtagokat is megfosztjuk szeretetünkötől.

Természetesnek tartom, hogy ebben az esetben is elvárja az egyház tagjától a hűséget, még ha a másik új kapcsolatba is kezd. Ismerek olyan házastársakat, akik elváltak egymástól, évekig külön éltek, egyiküknek kapcsolata volt. Aztán eltelt 6-8 év, és visszatért a házastársához, aki mivel krisztusi ember volt, megbocsátott neki és visszafogadta. Tanulság: nem zárhatjuk ki azt, hogy a hűlenkedő fél felismeri hibáját, megtér és visszatér a családjához!

A híveink körében előfordulhat farizeusi, szemfogatató magatartás, amellyel el- ill. megítélik az elváltakat, mégis erre a helyzetre is igaz Jézus szava: „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül való!”

Ez a helyzet nagyban megváltozhatna, ha a híveinknek valóban fontos lenne a szentsé-

gi élet (ami leginkább érzékelhető szankció). Sok templomi házasság azért végződik válással, mert előbb vagy utóbb kiderül, hogy érvénytelenül kötötték meg a házasságot (egyik v. másik fél hibájából), valamilyen feltételnek nem tudott vagy nem akart megfelelni a házastárs. Talán, mi lelkipásztorok is beszélhetnénk többet a házasság érvénytelenítésének egyházi lehetőségéről, amely sok "bűnös" viszonyt tudna szentségivé változtatni. Bátoran kérjük meg papjaink segítségét, közbenjárását az egyházi Bíróságnál. Biztos vagyok benne, hogy sok esetben lehetne kimondani a korábbi házasság érvénytelenségét, ezáltal az újat rendezni, és akkor megszűnne ez a „másodrangú” egyháztagság sok ember számára. Ha viszont nem lehet rendezni, még mindig marad a megszentelődésnek nagyon sok jele, eszköze és forrása.

Befejezésül II. János Pál pápa egyik gondolatát idézem: „Az együtt imádkozó család együtt is marad.” Szívből kívánom, hogy Ön és újságunk minden olvasója próbálja meg családtagjait a közös imádságra, közös templomba járásra megnyerni, hogy együtt tudjanak hálát adni azért, amit a családban közösen tudtak megélni az eltelt évek során!

Juhász Imre, plébános

HIT NÉLKÜL A PÁLYÁRA SEM ÉRDEMES KIMENNI

A labdarúgás népszerű sport az országban, Magyarország a 10 millió szövetségi kapitány országa és Debrecenben 220 ezer edző van, itt mindenki jobban tudja, hogyan kellett volna játszani – kezdi beszélgetésünket Herczeg András klubmenedzser, a nemzetközileg is elismert DVSC futball csapat vezetőedzője, a Debreceni Labdarúgó Akadémia ügyvezetője, aki szerkesztőségünk vendégeként a sport mellett az emberségről, alázatáról, hitéről tesz tanúságot.

(DVSC: Debreceni Vasutas Sport Club, 1949-től 1955-ig Debreceni Lokomotív néven ismert, ekkor született meg a csapat beceneve, a „Loki”)

Herczeg András sportkarrierje a Debreceni Sportiskolában kezdődött. 14 évesen, 1974-től már a Debrecen-VSC igazolt játékosaként ismerték. Tehetsége a budapesti sztár együttesek érdeklődését is felkeltette, de a köztudása Debrecenhez már fiatal korában erősebb volt annál, mintsem elhagyja azt bármilyen lehetőségért. 1975-ben, később 1979-ben térdsérülést szenvedett, ezután csak alacsonyabb osztályú csapatokban játszhatott.

1988-ban visszakerült a Debreceni Sportiskolába, majd 1994-től Garamvölgyi Lajos vezetőedző mellett pályaedző, utána vezetőedző, 2007 decemberétől a DVSC klubmenedzsereként az ország focirajongói is megismerhették.

– A kinevezésemet – a megyei napilap felmérése alapján – az olvasók 71 %-a nem tartotta jó megoldásnak. Ez próbára tette az érzékenységet, majd nem visszaléptem, de nem bántam meg, hogy maradtam.

– Ebben a szerepben van helye az érzékenységnek? Ismerjük a situációt, amikor egyszerre több tízezer ember finoman fogalmazva „emeltebb hangon” nyilvánítja ki véleményét a játékról, egy vereség után pedig a következő napokat is el kell viselni.

– Nekem ezzel meg kell küzdenem, de ugyanakkor azt látom, hogy minden feladathoz kell egyfajta érzékenység, amely állandó kontrol alatt tartja az embert. A vereséggel meg kell küzdeni, talpra állni, és ez megerősíti az embert. Egy vesztes meccs után nem alszom, másnap úgy kell kimennem az edzésre, hogy belül össze vagyok roppanva, de a fiúk ezt nem láthatják.

2008 januárjától vettük át a csapatot, még abban az évben megnyertük a magyar kupát,

2009-ben mienk lett a bajnoki cím és bekerültünk a bajnokok ligája főtáblájára. 2010-ben megvédtük a bajnoki címet, ismét mienk lett a Magyar Kupa, Szuperkupa, Liga Kupa és bejutottunk az Európa Ligába a mi alacsony költségvetésünkkel, amit mindannyian tudunk: ha ezen múlna „labdába sem rúghatnánk” a nemzetközi kupában szereplő csapatok mellett.

– Mit jelentett ez a nemzetközi siker a vidéki város csapatának?

– Frenetikus élményt jelentett, az egész ország, más szurkolótáborok is mögöttünk álltak, sztár csapatként kezelték bennünket. Szófiából hazaérkezve tudatosodott bennünk a felelősség, hiszen nemcsak Debrecen, hanem Magyarországot is képviseltük.

– Milyen vezetőnek tartja magát?

– Jó öltözői légkör, közösségi munka nélkül nem lehet eredményesen szerepelni. Töreksem a helyzetet megérteni, a játékosok fejével gondolkodni. Van, amikor olyan szigorú vagyok, hogy az öltözőben egy pillanatra

„NE MONDD BARÁTODNAK: „MENJ ÉS JÖJJ VISSZA, MAJD HOLNAP ADOK!” – AMIKOR TÜSTÉNT ADHATNÁL.” (PÉLD 3. 27)

megdermed a levegő, és a büntetés sem marad el, de akkor azt hatásos. Viszont az ellenkezője is előfordul. Tudni kell kezelni, elkapni a pillanatot. Ez a szerep mindig teljes empátiát igényel. Igyekszem mindig őszintén tenni, értékelni. Figyelek a csapatból kimaradó játékosok érzékenységére, magánéleti gondjaira is. Rengeteg konfliktushelyzet adódik, ezeket le kell rendezni az öltözőben, hogy ne maradjanak sebek. Nem egyszerű. Az edzői munka összetett. Jó pszichológusnak, pedagógusnak, lelkipapnak kell lenni. A legfontosabb a tisztelet, az alázat egymás és a játék iránt.

– Mi köti ennyire Debrecenhez?

– Ha a nyakas civéseket emlegetik, engem az csak büszkeséggel tölt el. Nagy lokálpatriótaként, minden debreceni sikernek örülni tudok. A családom, a barátaim is itt élnek.

Két és fél éves voltam, amikor édesapám meghalt, édesanyám egyedül nevelt fel itt Debrecenben. Ő a nagyerdei SZOT üdülő-

ben (ma Hotel Nagyerdő) volt étteremvezető, így egy szolgálati lakásban laktunk közel tíz évig a szálloda első emeletén. Úgy tekintek arra az épületre, illetve a „mi” ablakunkra, mint más a szülői házára. Édesanyám már 85 éves, de nagyon szoros a kapcsolat köztünk,

Egy nap többször is meglátogatom, fontos tudnom, hogy ő jól van. Sokat jelent nekem.

Nagyon szeretem ezt a várost.

Nem szívesen vagyok távol, az ünnepek alatti szentmise látogatás is kihagyhatatlan számomra.

– Vallásos?

– Görög katolikus vallásúak vagyunk édesanyámmal, szentmisére a hozzánk közel eső Szent László római katolikus templomba járunk, de ott görög katolikus liturgia is van. Mindennap imádkozok, édesanyám rendszeresen figyelmeztet, hogy az első péntekről sem feledkezzek meg, imádkozzak és kérjem a Jóistent minden dolgomban. A felelősségem nem jár templomba, ő otthon ebédet vár bennünket a szentmise után.

– „Aki jót cselekszik, az Istentől való”. Nem titkolt szándékom, hogy elsősorban az adakozásáról kérdezzem, ami karácsony táján, vagy most a szegénység évében (ez utóbbiról sajnos keveset hallva) különösen aktuális.

Miért segít?

– Szeretek adni. Rendszeresen megkeresnek szervezetek, alapítványok, ha tudom,

segítem őket. Nem szívesen beszélek erről, mert erről nem beszélni kell. „Ne tudja a jobb kezed, mit tesz a bal...” (Mt 6.3)

– **A jócselekedetek nem maradnak titokban.** „Ha tebát kitarotok a jótékonykodásban, Istent magasztalják érte, mivel készségesen vallomást tettetek Krisztus evangéliumáról...” (2Kor 9)

„Ne mondj barátodnak: „Menj és jöjj vissza, majd holnap adok!” – amikor tüstént adhatnál.” (Péld 3. 27)

– Nem fordult elő, hogy kérést visszautasítottam volna. Vannak barátaim is, akik nehéz helyzetbe kerülnek, lehetőségeimhez mérten nekik is segítek. Jó az, amikor az ember tud segíteni. Nem érezném jól magam, ha visszautasítanám őket.

– **Miért?**

– Az embert sajnálom. Lehet, hogy önhibáján kívül került nehéz helyzetbe, vagy éppen felelősség terheli, ettől ő még fázik, éhez, bajban van. Nem a mi tisztségünk megítéléséért, hanem a mi feladatunk és úgy érzem kötelességünk, hogy segítsünk.

– **Azt látom, hogy a tehetősebb emberek kevésbé adakoznak. Sok esetben az adakozó ember szociális érzékenysége a szegénység megtapasztalásából fakad.**

– Én nem tapasztaltam ezt. Édesanyám mindig előteremtette, amire szükségem volt.

jót cselekszünk, ha elfogadjuk idős szüleink segítségét.

– **Mi jut eszébe a szóról: szeretet?**

– Az Édesanyám. Jó érzés, ha szeretünk, és szeretve vagyunk. Szeretem a családomat. A hitre is édesanyám nevelt, a hit áthatja az egész életet. Ha nem hittel megyünk ki a

az öltözőből indul ki, de így van ez más szituációban is: vannak emberek, akik lángra tudják lobbantani a szikrát, de az ellenkezőjét is megtapasztaljuk. A legfontosabb, hogy mindig hiteles légy, akkor is, ha elérzékenyülsz, vagy ha szigorúbb vagy. A hit és a hitelesség elválaszthatatlan.

No, és itt van az alázat, ami nélkül nem lesz eredmény, és a kudarcból is nehezebb felállni. A lelkeség is hozzájárul a sikerhez, nemcsak a szakmaiság. Arra mindig figyelek, hogy a földön maradjunk. Szerényen, alázattal kell kimenni a pályára, mert lehet, hogy ma sikeresek vagyunk, de jön a következő meccs, és ismét bizonyítani kell, szinte mindig előlről kell kezdeni. Van egy másik oldala is a sikernek: ha elér az ember egy szintet a csapattal, akkor a szurkolók elvárják, hogy azt meg is tartsuk, de bármennyire komolyan vesszük is, természetesen ez csak játék. Egyszer fenn, egyszer lenn. Nehéz ezt megértetni a szurkolókkal.

– **Mit szeret tenni, amikor nem a focival foglalkozik?**

– Örömmel tölt el bennünket, hogy már 2 éve 3-4 naponta játszunk a meccset, de sokszor nem tudjuk kipihenni magunkat. Gondolatban is csak a csapattal foglalkozom, elemzem a mérkőzéseket. Ha mégis marad egy kis szabadidőm, akkor a teniszem a barátaimmal, a társaságot választom. Van, amikor esténként kimegyek a kertbe szalonát sütni, vagy csak tüzet gyújtani. Szeretem a természetet, és jobbat el sem tudnék képzelni, mint a természetben csöndben, békésen ellenni, de „nem jó az embernek egyedül lenni”, így az a jó, ha a feleségem is mellettem van.

Ugyanakkor érzékenyen érint az, hogy bár én nem szenvedtem hiányt semmiben, Ő biztos, hogy sok mindent megvont magától. Gyermekkoromban számtalanszor előfordult, hogy a talponálló étteremben nekem vett édességet, de ő nem evett. Most már tudom, miért nem...

A mai napig ő akar nekem adni és segíteni. Jó érzés. Tőle tanulhattam azt, hogy adni jó. Örömmel tölti el, ha főzhet nekem, olyankor újra tele van energiával. Azáltal is

mérkőzésre, eredményre se számítsunk.

– **Újra a pályán vagyunk...**

– Nehezen tudok elvonatkoztatni, mert a foci a munkám, a hobbi és kikapcsolódásként is meccset nézek. Sok időmet töltöm a labdarúgással. Visszatérve a hitre, szerintem a hithez kell egyfajta belső tűz, ami nélkül erőtlenné válik minden. A meccs előtt látom, hogy a játékosokban megvan-e a lelkesedés, a tűz, a hit, ami nélkül a pályára sem érdemes kimenni. Lelkesedésük tőlem is függ, minden

Kovács Ágnes

„Őt magasztalva lépjetek be kapuján” (Zsolt. 100.)

SZENT CSALÁD-TEMPLOM – DEBRECEN

Vajon ha – mondjuk a Piac utcán sétálva – megkérdeznék a velünk szemben jövő első tíz embert, ismeri-e a Szent Család templomot, hányan válaszolnának igenel?... A gyakorló kereszt(y)én(y)ek biztonnal (itt protestáns testvéreinkre is gondolok), hisz 12 éve sok városi programnak volt már színhelye. És abban bírom, hogy a Debrecen értékeire büszke lakosok is számon tartják ezt az építészeti remeket, mely nemcsak a Tócskert betonrengetegének üde színfoltja hullámszó vonalaival, hanem élmény mindenkinek, aki egyszer látta. (Erről számos esetben meggyőződtem már.)

Épp a napokban gondoltam rá, mikor tele volt a sajtó a barcelónai Sagrada Familia felszentelésének hírével, hogy ez a miénk stílusában is kishúga Gaudí nagyszerű művének.

Mert Dr. Kőszeghy Attila, aki 1996-ban megnyerte a pályázatot, szintén az organikus stílus egyéni változatában készítette tervét, s végig éberrel ügyelt rá, hogy a kivitelezők, Nagy József építésvezető és fiai mindent pontosan valósítsanak meg. Alig két év alatt épült fel lázas munkával a templom és plébánia – még az egyházmegye kispapjai is itt dolgoztak nyári szünetük nagy részében. A templomszentelésre – 1998 Nagyboldogasszonyának ünnepére – írásos meghívót kapott a lakótelep minden családja.

A meghívókat a szentmisére járó fiatalok hordták szét a postaládákba, ugyanis valóságos, működő közösség vette boldogan birtokába ezt a templomot. 1991 óta formálódott ez a közösség a Szoboszlai úti iskolakápolna ide áthelyezett lelkes híveiből és maroknyi lakótelepi katolikusból, akik a Margit téri iskolában kaptak egy tantermet, majd – mivel ezt gyorsan kiöltötték – kettőt, amelyet úgyesen összenyitot-

tak. Lelkes káplánok után Fodor András atya kapta meg a nem kis feladatot, hogy a valóságos és a lelki templomot építse föl. Azóta is ő vezeti a plébániát. Munkáját folyamatosan egy-egy káplán segíti, Törös Ádám atya immár az ötödik a sorban. Az alkalmas férfi hívek közül már a kápolnában akolitusokat szentelt András atya, négyen közülük ma is derekasan kiveszik részüket a munkából: kórházba, közösségi házba és sok más intézménybe viszik a jó hírt és az Eucharisziát. Hitoktatók gondoskodnak róla, hogy az óvodásoktól kezdve az ifjúsági csoportig minden korosztály gyarapodjon hitbeli ismeretekben és élményekben. Közülük kerül ki a ministráns fiúk népes tábora, az ifjúsági ének- és zenekar; a széphanjú leányokból alakul a szkóla (időnként összeszedi magát a korábban szép időket látott énekkar), hogy vasárnaponként valóban Istennek és embernek tetsző legyen a liturgia. Az aktívabb hívek is megtalálták közösségeiket, ahol cselekvően megélhetik hitü-

ket ünnepeken és hétköznapokon így a Rózsafüzér Társulatban, a Mária Légióban, a Kamilliánus családban, a Szent Mónika közösségben vagy éppen a Karitás csoportban. Hasonló érdeklődésű baráti családokból házaspárkör illetve családi hittanos csoport működik az atyák irányításával, s alakulóban van egy szerzetesközösség is.

Minden hónap első vasárnapján szentmisében van a keresztelés, a hónap utolsó vasárnapján pedig – immár 11. éve – ingyen osztogatjuk híveinknek templomunk kis újságjának, a Tócsi Harangszónak legfrissebb példányát, mely talán annyiban különbözik más plébáni-

ai lapoktól, hogy rendszeresen bemutatjuk az ide járó családokat, személyeket – s minthogy telik az idő – pár év múlva újra visszatérünk egy-egy családhoz: mi történt náluk azóta. Így még inkább lehetőség nyílik egymás megismerésére – s őszintén mondhatjuk, templomunk misére járó közössége ismeri egymást. Az atyák biztatásának köszönhetően az a gyakorlat, hogy a szülők egész kicsi kortól magukkal hozzák gyermekeiket. Akiket esetleg zavar az időnkénti gőgicsélés, sírás, olykor mosolyra fakasztó gyermekbeszéd vagy mászkálás, futkosás, azoktól elnézést kérünk, s lassan ők is megszokják és elfogadják, hogy a Szent Család-templom a családoké. Mindenki szeme láttára nőnek föl közöttünk gyermekeink, aki a minap még kicsi volt, ma már ministrál vagy a szkólaban énekel, a tegnapi szkólas pedig menyasszony lesz. Nászmiséje az egész közös-

ség ünnepe. S bizony egyre gyakrabban temetünk is. Jó lenne, ha többen lennénk közösségünkben, jó lenne, ha a körülöttünk élőket hatásosabban tudnánk megszólítani...

Dr. Németh Béláné

A TANÁCSELNÖK IS HÚZTA AZ EGYHÁZ SZEKERÉT

Félévszázados jubileumát ünnepelte október 17-én a nyírszőlősi római katolikus templom. Az eseményre meghívták Bosák Nándor megyéspüspököt, a templomépítő Buczkó Lajos Atanáz ferences atyát és mindazokat a lelkipásztorokat, akik az elmúlt ötven évben a településen szolgáltak.

A 96. életévében lévő Atanáz atya a szentmise közben, váratlanul érkezett. Reggel ugyanis azt az információt kapták a szőlősiek, hogy az idős szerzetes nem tud eljönni az ünnepségre. Amikor a világi elnök meleg szavakkal köszöntötte őt, mindenki felállva tapsolt. Miért övezi ilyen nagy szeretet az idős szerzetest? Mert ötven évvel ezelőtt ő volt a templomépítés motorja. Egyike az 1950 után „szélnék eresztett” szerzeteseknek, aki a rendek feloszlata, illetve a ferenceseket sújtó numerus clausus bevezetése utáni évtizedekben először kántorként majd káplánként, plébánusként 16 helyen szolgált, míg 1991-ben visszatérhetett a rendi keretek közé.

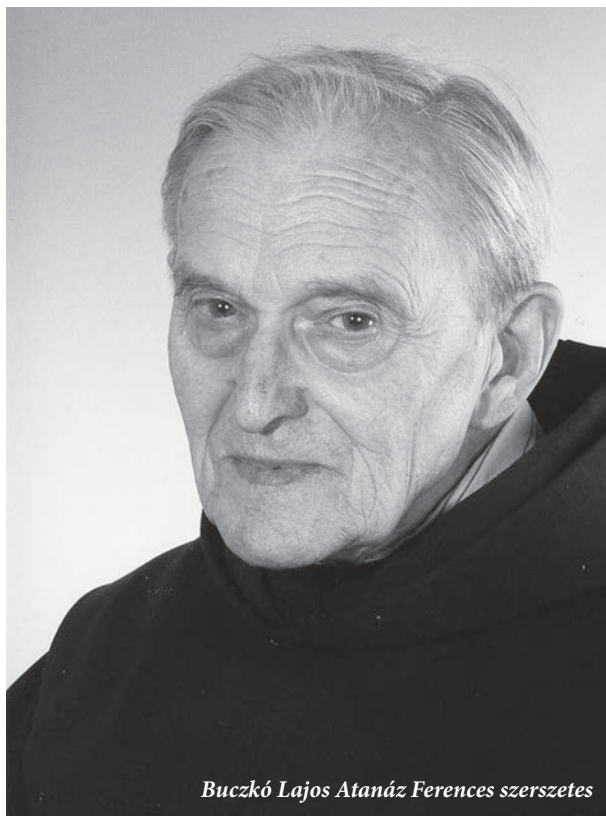
1955-ben került Kótajba, amelynek filiája Nyírszőlős. Delet harangoztak, mikor megérkezett. „Már nagyon vártuk – fogadta a plébánián a házvezetőnő. – A gang végén az asztalon ki van tálalva a leves.” A fáradt ferences látja ám, hogy a tányérból jóízűen lefetyel egy testes kandúr. Az éhes vándor megkérte a macskát, hogy menjen arrébb, és folytatta, illetve elkezdte az ebédet. Két hónap szolgálat után a plébános közölte Atanázzal, hogy nem tudja fizetni, mert nincs pénz, Nyírszőlősről ugyanis nem folyik be az egyházi adó.

A SZERZETES TÁNCOLT AZ ADAKOZÓKNAK

Erre Atanáz magára vállalta a nyírszőlősi hittanórákat és szentmiséket, látogatta a családokat, és gyűjtötte az egyházi adót. Pár hónap alatt rendeződött a helyzet, befolyt annyi pénz, hogy a plébános és a káplán is hozzájuttatott a fizetéséhez.

Adószedés közben értesült róla, hogy a

szőlősiek templomot szeretnének, mivel többben vannak, mint a görög katolikusok, még sincs saját templomuk. Kihirdette, hogy a januári házszenelésekért kapott összeget a templom építéséhez szükséges terméskő vételére fordítja. Amikor az egyik házba betért, éppen cigányzene szólt a rádióban. Azt mondták a háziak, hogy ha táncra perdül, adakoznak az építkezésre. Atanáz levette karingét, és táncolt egyet. Kapott is 100 forintot. Másoknak harmonikán eljátszotta a „Vörösbort ittam az este” kezdetű nótát. Kapott érte

Buczkó Lajos Atanáz Ferences szerzetes

50 forintot. Mikor mondta, hogy az új templomra gyűjt, kiegészítették 100 forintra. Atanáz atya arra is emlékszik, hogy két asszony járta a környező falvakat, kukoricát gyűjtöttek a néptől, amit a „Futurában” eladtak. Az így szerzett 36 ezer forintot átadták a papnak az építkezésre. Velük történt, hogy amikor húzták a már jól megrakott kocsit, a tanácselnök megszólította őket. „A templom építésére visszük” – mondták. Mire a tanácselnök: „Akkor én is tolom az egyház szekerét” – és segített a két asszonynak.

Buczkó Atanáz 1956-tól 1965-ig volt Nyírszőlősen kihelyezett lelkész, és 1960-ra elkészültek a templommal. Az ötvenedik évfordulón ezekre az időkre emlékeztek.

Szerdahelyi Csongor, Ferences Sajtóközpont

25 ÉVES A KÁLMÁNHÁZI FATIMAI SZÜZANYA TEMPLOM

A kálmánházi római katolikus hívek három este Juhász Imre, Németh János és Kálmán József atya prédikációjával, ráhangoló lelkigyakorlattal készülődtek a Fatimai Szűzanya tiszteletére szentelt templomuk 25. búcsúünnepére, 2010. október 31-ére.

A búcsúi szentmisét Bosák Nándor, az egyházmegye főpásztorja celebrálta. A püspök atya Kálmánháza hazalátogatott, családja, hozzátartozói ebben a kis községben élnek, és innen indult a papi pályája is. Prédikációjában felidézte a templomépítés folyamatát, hiszen ha

ideje engedte, ő is részese volt a templom építésének, hordta az építőanyagot, és nem állt tőle távol a lapátolás sem.

Elmondta, hogy korábban az uradalmi magtárból átépített templomnak (ma már nem áll), összetartó, összekovácsoló ereje volt, ennek is köszönhető, hogy Kálmánháza mint település önállósodott. Az 1980-as években a hívek és az egyház adományából külön római katolikus templomot építettek Kiss István római katolikus plébános kezdeményezésére és irányításával. Az építkezés alatt összefogtak katolikusok, evangélikusok és reformátusok. A Kálmánházán élő emberek úgy gondolják, Isten nélkül nem lehet élni. Szükségük volt és van a templomra, ahová nap mint nap betérhetnek a pap igehirdetésére. A főpásztor felhívta a figyelmet arra is, hogy minden egyházközség becsülje meg templomát, lelkipásztorát, közösségét. Végül a templom építéséről és az elmúlt negyed századot átfogó eseményekről, vetítéssel egybekötött képes beszámólót láthattak a résztvevők.

Zárásként köszöntő szavakat mondtak a vendég lelkipásztorok: Hülvely Zoltán görög katolikus paróchus, Zsarnai Krisztián evangélikus lelkész és Dancsházi Ildikó református lelkész.

Zsírosné Seres Judit

HITVALLÓ IRODALOM – KARÁCSONY

Az ünnepek sorában kétségtelen a karácsony a legbensőségesebb, legcsaládiasabb ünnep. Nem véletlen, hogy a művészeteknek: a zenének, az irodalomnak, a képzőművészetnek egyik ihletője a karácsony misztériuma. Az irodalom különleges érzékenységgel éneklie meg az anyagi üdvözlötet csakúgy, mint a karácsony éjszakájának csodáját...

Az adventi időben a hajnali misék, a roraték különleges hangulatot kölcsönöznek a decemberi virradatoknak. Juhász Gyula Roratéja mindössze néhány sorában ott van a hajnal derengése, a mise áhítata és a boldog betlehemi gyönyörű gyermekség kereső várakozása:

„A kéklő félhomályban / Az örökmécs ragyog, / Mosolygón álmodoznak a barokk anyalok... / Hideg kövön anyókák / Térdelnek. Ifjú pap / Magasba felmutatja / Szelíden az Urat. / Derűs hit tűnt malasztját / Könnyezve keresem. / Ó gyönyörű gyerekiség, / Ó boldog Betlehem.”

A karácsonyi öröm a középkori himnuszokban szólal meg először elemi erővel. Szentviktori Ádám, a 12. század egyik himnuszalköltője Karácsonyi himnuszában Krisztus születését nemzetekre áradó fénynek nevezte:

„Vigadozz szegény világ, / Mert a Szűz ma kisfiát / Számotokra szülte meg.”

„Mária, tenger csillagfénye, / Hajótöröttek reménye Isten után egymagad, / Nézz le hozzánk, kérünk téged, / Nézd az álnok ellenséget, / Mely dühével ránk szakad.”

Garai Gábor Betlehemi pásztor fohásza a vajúdjó Máriához című verse a kétely szokatlan hangvétellel, de annál nagyobb ragaszkodással és tisztelettel szólal meg:

„...ki hajnalra világra jön, / az a Te gyermeked, / s ím, pálma-zsuppos kintpadod előtt letérdelek. / Majd hideg verejték, ha ver, / ez a szelíd barom / leheljen rád, s kezem legyen / kezédnek oltalom, / mikor belülről fölhasít / a gyilkos fájdalom.”

A csoda már akkor megtörtént, amikor „rám emeltek szemed, / tudtam, olajfaligetek / békéje van veled, / s árnyat lel a pusztában is, / aki téged szeret.”

„FEL NAGY ÖRÖMRE, MA SZÜLETETT...”

Teljes az örömünk, hiszen gyermek született nekünk... Megvalósult a csoda, kézzelfogható közelségbe került mindaz, ami után vágyakoztunk. Kétezer éve a decemberi éjszakán erre a csodára emlékezik az egész világ. Ilyenkor a családokban melegebbek lesznek a szívek, szeretetteljesebbek a szavak, türelmesebbek a gesztusok, béke

lesz a háborúskodók között, ha csak napokra is, de elhallgatnak a fegyverek. Nem véletlen, hogy az irodalom szavai is örömet sugároznak:

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony c. verse a gyermeki öröm naivan szép kifejezése: „Itt van a szép víg karácson, / Élünk dión, friss kalácson: mennyi finom / csemege... / Karácsonyfa drága ága, csillog-villog: csupa drága, / Szép menyeyi üzenet, / Kis Jézuska született.”

„DICSŐSÉG ISTENNEK, BÉKESSÉG AZ EMBERNEK”

„Harang csendül, / Ének zendül, / Messze zsong a hálaének, / Az én kedves kisfalumban / Karácsonykor / Magába száll minden lélek” – ezekkel a szavakkal kezdi Ady Endre a Karácsony c. versét. Számára a karácsony ad otthont, családot, szülőföldet, s a boldog visszaemlékezést jelenti.

A vers második részében arról olvashatunk, hogy bántja lelkét a nagyváros „durva zaja.” Szeretne odahaza ünnepelni, átérezni a nyugodt boldogságot. Jó volna ismét játszódó gyermekké válni. „Igaz hitttel, gyermek szívvel / A világgal / Kibékülni, / Szeretletben üdvözülni.”

Babits Mihály elindulna a betlehemi Csillag után úgy, mint egykor a „három királyok a betlehemi éjszakán! / Gépkocsin, vagy teveháton - / olyan mindegy, hogy hogyan. / Aranyat, tömjént és mirhát / vinnék, vinnék boldogan.”

De lehet – így tovább a költemény – hogy útját állná a vám: „Százszor megállítanának, / - örülnék, ha átcsúszom: / arany nélkül tömjént nélkül / érnék hozzád, Jézusom: / Jaj és mire odaérnék, / ... te már függnél a kereszten, / ...s ahelyett, hogy bölcsöd köré / szórjak tömjént, aranyat, / megmaradt szegény mirhámval / kenném véres lábadat.”

Tótfalusi István: Karácsonyi leoninusok c. verse az időmértékes verseléssel, a sorközépek és a sorvégek rímelésével teszi duplán ünnepegyessé a téma megformálását:

„Barmok romlatag ágyán... / Új élet született; boldog a Szűz: anya lett... / Barlang, ágy csupa fény: Isten a Szűznek ölen... / Játszik a gyermek, a karja kicsúszott, nincs / betakarva, / Mária nézi: nevet – Fúj az ökör melegt... / Vének s ifjú legények, jönnek, az ajkukon / ének... / Anyja ölében a gyermek, tapsol a menyeyei / herceg: / kedv, öröm, isteni tett – Krisztus megszületett!”

Dr. Csermely Tibor

MEGJELENT

A Szent József Gimnázium és Kollégium Kulturális és Közéleti Folyóirata

A 2010. november 12-én először megjelent kiadványt kettős cíllal indítottuk el. Egyrészt – mint minden iskolaújság – tájékoztatja elsősorban diákjait, valamint a szülőket az iskolai eseményekről, az épület falain belül zajló színvonalas oktató-nevelő munkáról.

Másrészt intézményünk a piarista gyökereinek kíván emléket állítani, hiszen abban a különleges helyzetben vagyunk, hogy ennek az épületnek a falain belül 1721 óta magas színvonalú piarista oktató munka folyt, amely egészen 1948-ig, az államosítások idejéig, az épület zár alá helyezéseig állt fent.

1996-ban Bosák Nándor püspök úr alapította iskolánkat, s az egykori piarista Kalazanci Szent József Gimnázium a debreceni katolikus szellemű Szent József Gimnázium és Kollégium néven alakult újjá. 2011-ben tehát 15 esztendő lesz a gimnázium, amely a keresztény erkölcsi értékek mellett a hagyomány ápolását és a múlt értékeinek felkutatását is céljának tekinti. Így e projekt első lépéseként indítottuk el folyóiratunkat, egybekötve kiállításunkkal, amelyet a szerzetesek elhurcolásának 60. évfordulójára állítottunk össze.

Újságunkba szívesen fogadunk olyan cikkeket, hozzászólásokat, amelyek valamilyen kapcsolatban állnak az iskola múltjával, vagy amelyek az ifjúság és mindannyiunk számára hasznos lelki táplálékot jelentenek.

Gáti Magdolna, szerkesztő, tanár

BOCSKAI-DÍJAT KAPOTT BOSÁK NÁNDOR DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI PÜSPÖK

A Hajdúkerület 1698-as megalakulásának évfordulójára emlékeztek a Megye Napján, november 23-án Püspökladányban, a Dorogi Márton Művelődési Központban. A Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat közgyűlésének ünnepi ülésén nyolc kategoriában 15 kitüntetést adott át Rácز Róbert, a testület elnöke.

A Hajdúkerület 1698. november 22-i megalakulását 2003 óta ünnepli a megyei közgyűlés, négy éve más-más hajdú-bihari településen.

Az ünnepi közgyűlésen, a hagyományokhoz híven idén is többféle kitüntetést adtak át.

A három Bocskai-díj egyikét Bosák Nándor római katolikus megyéspüspök kapta mint köztisztviselőként álló személyiség, akinek műveltsége, nyitottsága, teológiai felkészültsége, ökumenikus gondolkodása és emberi tulajdonságai példaértékűek.

– Ez a díj, úgy érzem, hogy ráirányítja a figyelmet arra a szolgálatra, amit az egyház nevében és az egyházi szolgálatban végzünk. Ezt nagyon lényeges és nagyon fontos szolgálatnak tartom, nem csak egyházi vonatkozásban és nem

csak a vallásos emberek irányában, hanem ez az egész társadalmat gazdagító szolgálat – köszönte meg az elismerést Bosák Nándor püspök.

Bosák Nándort 1963-ban szentelték pappá az Egri Székesegyházban, 1993-ban püspökké szentelték, és II. János Pál pápa kinevezte az újonnan alapított Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye megyés püspökévé.

1977-93 között teológiai tanár volt az Egri Hittudományi Főiskolán, egyháztörténetet, ókeresztény irodalomtörténetet, liturgiát tanított. 1977-től 1990-ig az intézet lelki igazgatója, 1990–1993 között pedig rektora volt.

Püspöki szolgálata alatt több

templom épült és megújult az egyházmegyében. Segíti a keresztény felekezetek együttműködését, felelősséget érez az ifjúságért, alapítványokat, civil szervezeteket támogat. 2006-ban a Határon túli Testvérhitközségek Állandó Fóruma Tolerancia-díjat ítél meg részére, 2009-ben Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Debrecen Város Díszpolgára” kitüntetést adományozta részére.

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

„OKTÓBER FÉNYEI” TÉGLÁSON

Olyan világban élünk, melyben csökken az értéke az őszinte szónak, a versnek, a klasszikus zenének, a csendnek. Ám 2010. október 16-án, a Katolikus Kultúra Napjai keretében a téglási római katolikusok meghívására néhány görög katolikus és református testvérünk is részesülhetett abban a felemelő lelki élményben, amit az „Október fényei” címet viselő verses-zenés áhítattal nyújtott szá-

munkra az újfehértói hívekből verbuválódott alkalmi színtársulat apraja-nagyja. Köszönjük önzetlen szolgálatukat, mellyel példát is adtak számunkra, hogy akár „November csillagairól” vagy más hónap szentjeinek életéről mi is összeállítsunk hasonló műsort. Az előadást szemlélve elgondolkodtunk azon, hogy miben tudnánk a szenteket követni.

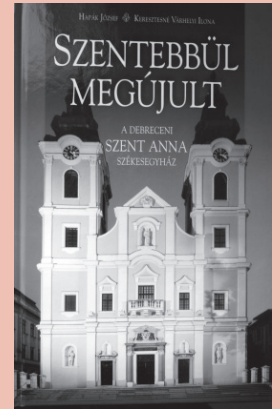
Nagy Lászlóné

SZENTEBBÜL MEGÚJULT

Ez év szeptemberében sajtótájékoztatót, majd közönségbemutatót találkozhattak az érdeklődők a debreceni Szent Anna székesegyházról készült,

„S z e n t e b b ü l m e g ú j u l t” című fotóalbumot, amely ismeretterjesztő könyvként is hasznos. A kiadvány a Debrecen-

Nyíregyházi Egyházmegye kiadásában a Magyar Katolikus Kultúra Napjaira jelent meg. Ez az egy hetes programsorozat (hangverseny, kiállítások, előadások, emléktábla megáldása, vitaest a magyar nyelv eredetéről, konferencia) a kultúra legkülönbözőbb területein mutatta be, hogy a hit, a vallás, hogyan épít és járul hozzá a társadalom gazdagabbá tételéhez.

A Debrecen reformáció előtti és utáni katolikus történelmét is bemutató kötetben eddig nem ismert érdekes részletekkel is megismerkedhetünk. A szerző, Keresztesné Várhelyi Ilona részletes leírásából azt is megtudhatjuk, hogy az 1700-as években, amikor a székesegyház épült, csak egyetlen katolikus család élt a városban. (Mára már Debrecen lakosságának 45%-a katolikus vallású).

Hapák József fotóművész gazdag felvételeivel, eddig nem ismert, nem látott részlete-

ket is megmutat a kötetben. A művész nemcsak lefényképezte a templomot, hanem annak történelmét és jelenét is megmutatta a fényt, derűt sugárzó fotókkal.

A könyvet dr. Lieli Pál fordította angolra, tervezője, technikai szerkesztője: Filakowszky György.

A kötet kapható a püspökségen és a Szent Anna székesegyházban, ára: 3000 Ft.

Kovács Ágnes

VETŐ *Vezető és továbbképző akadémia*

Egy idős barátom panaszkodott a napokban. Az egyik fia, családjával Németországban él, de ritkán tudnak hazajönni, meglátogatni az apjukat. Legutóbb, amikor itthon jártak, egy érdekes készülékkel ajándékozták meg őt. Ez lehetővé teszi, hogy úgy tudjanak egymással kommunikálni, hogy ne csak hallják, hanem lássák is egymást.

– A fiatalok beállították a készüléket – mondta a nagypapa -, töviről-hegyire elmagyarázták, hogy hogyan kell azt kezelni. Izgatottan vártam az első alkalmat elmenetelük után, hogy a csoda-készülék segítségével ismét láthassam őket. Hívtak is hamarosan és kértek, hogy én is kapcsoljam be a készüléket, mert ők is látni szeretnének. Körülbelül egy fél óráig próbálkoztam, ők mondták, hogy ezt kapcsolja

be nagypapa, azt a gombot nyomja meg, de nem akart összejönni a „látható beszélgetés”.

Az életben sokféle eszköz van, amely arra szolgál, hogy könnyebbé tegye az életünket, de csak az tudja jól használni, aki ismeri a kezelési útmutatást, ha eligazodik a kapcsolók és gombok között, és tudja, hogy melyik eszköz mire való és mit nem szabad vele tenni. De manapság nemcsak a technikai eszközökkel vagyunk így.

Valamikor megtanultunk egy szakmát, megtanultuk, hogy a különböző feladatokat hogyan lehet megoldani. De az idő múlásával tapasztaljuk, hogy megváltoznak a körülmények, újabb feladatok várnak ránk, ehhez már nem elég a régen tanult megoldás, újra kell tanulni, bővíteni ismereteinket. Nem véletlenül mondja a közmondás: „a jó pap is holtig tanul.”

Életünknek jó megoldásában, feladatainknak teljesítésében és a bajok elkerülésében is se-

gítségre van szükségünk. Ezt a segítséget a mi vallásunk meg is adja, mert Jézus Krisztus megismerésében segít bennünket, aki az út, az igazság és az élet. És minél jobban megismerjük ezt, annál eredményesebben tudjuk hasznosítani tudásunkat a magunk életében – tudunk különbséget tenni jó és rossz között, tudjuk kikerülni a ránk leselkedő veszélyeket.

Erre a folyamatos tanulásra, továbbképzésre kívánunk lehetőséget adni, amikor elindítjuk a Vezető és továbbképző akadémiát, amelynek keretében azokat az ismereteket, egyházunk tapasztalatát és tanítását kívánjuk átadni, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a mai világban egy hívő ember erkölcsi és emberi vonatkozásban is helyt tudjon állni.

Bosák Nándor, debreceni-nyíregyházi püspök

Részletes információ az újság hátoldalán olvasható

KÉT ORSZÁG A CSALÁDOKÉRT

A Szatmári Római Katolikus Püspökség 2010 októberétől a családgondozás ügyét támogató uniós pályázatban közös munkára hívta a Debrecen-Nyíregyházi és a Hajdúdorogi Egyházmegyét. A pályázat sajtóbemutatóját az ezt megelőző hosszú egyeztetési, közös munkatársi értekezletek után 2010. október 11-én tartották a szatmárnémeti püspökségen, három egyházmegye képviselőinek részvételével.

A sajtót Lepedus István, családreferens tájékoztatta a projektről, amelyet Seszták István görög katolikus pasztorális helynök és Felföldi László római katolikus pasztorális helynök, családreferens egészítették ki, megköszönve a közös együttműködés lehetőségét és partnerségükben megerősítve a házigazda egyházmegyét.

A projekt fő célja, hogy a keresztény családmódellet vonzóvá tegye, segítse a családokat, és a három egyházmegyéből összesen 94 segítő önkéntes munkatársat képezzen számos, a családi életet érintő témában. Ezek a témakörök a következők: fiatalok családi életre nevelése, jegyes-felkészítés, családcsoporthoz működése, házaspárok kísérése, segítése a családi élet krízisei során.

A 2010 őszen kezdődött munka egy éves időtartama alatt számos képzés és rendezvény segíti a fenti témákban elmélyülő önkénteseket, akik részt vesznek majd házasságukon, családnapon, konferencián, családok táborban, jegyeskurzuson.

Ezeket a rendezvényeket egészítik ki a már működő plébániai és iskolai, a családok életét segítő programok és találkozók kölcsön-

nös látogatása, a tapasztalatcsere, a már bevált hasznos módszerek megosztása. A pályázatban részt vevő 440 fiatal, 60 jegyespár, 170 család, akik saját felismeréseiket közzétéve próbálják a családjainkat jobbra, vidámabbá, egészségesebbé és teljesebbé tenni. November 13-án Nagykárolyban a pályázati bemutató alkalmával érdekes előadásokat hallhattunk, gondolatébresztő felvetéseket, ötleteket osztottak meg egymással a résztvevők.

Megismerhettünk például két hatékony módszert a kamaszok családi életre való neveléséről. Az első egy úgynevezett „Családóra” keretében tartott foglalkozás, melynek vázát a középiskolai 4 év során havi rendszerességgel megtartott játékos együttlétek adják.

Az alkalmakat vezető nagycsaládos apuka lelkesítő beszámolót tartott arról, hogy az általa felépített kísérleti tanmenet milyen nagy sikerrel és eredménnyel működik az egyik szatmárnémeti egyházi gimnáziumban. Hasonló elven működik a „Nagyító” elnevezésű program, ami egy már régóta bejáratott, drámajátékokon alapuló hétfői foglalkozást jelent. Ennek során a fiatalok három napon keresztül egy-egy témát vesznek „nagyító” alá, önismerteti, párkapcsolati, kommunikációs és más hasonló témákban. Mindkét módszer célja, hogy a kamaszok saját élményeiken keresztül, a játékokba bevonva, közös gondolkodás alapján, de önállóan fedezzék fel azokat a családi élettel kapcsolatos értékeket, amelyeket későbbi családjukban megvalósítva teljesebb életet élhetnek.

Megható volt annak a tanúságtevő házaspárnak az előadását hallgatni, akik a házasság-

Balról: Lapedus István, Felföldi László és Seszták István

hétvégéről megerősödé, kapcsolatukban megújulva tértek haza. Mindezekon kívül hallottunk különböző jegyesfelkészítő módszerekről, a családcsoporthoz szervezési nehézségeiről, a párkapcsolati kérdések felsőoktatásba való integrálásáról. A sok szakmai tanács közt mindig felsejlett a boldogságra vágyó ember, aki Isten segítségét kérve ösztönösen a számára legfontosabb közösséget, a családját próbálja szeretettel, érzékenységgel óvni és formálni.

A képzés végére, jegyeseknek szóló elméleti és módszertani szakanyagot (compendiumot) készítenek el a házasságról 400 példányban, ezen kívül egy családpsztorációs honlap fogja tovább segíteni a munkatársak szolgálatát.

A teljes munkafolyamatot pedig közös szupervíziók zárják majd 2011 augusztusában, ahol a különböző területek önkéntesei osztják meg tapasztalataikat, nehézségeiket, ötleteiket.

A munka a pályázat lezárulásával természetesen nem áll meg, hiszen az itt képzett önkéntesek tovább folytatják a munkát a családok egészséges jövőjéért. Mert mi is együtt valljuk II. János Pál pápával: „Az emberi nem jövője a családtól függ.”

Papp Eszter, Bakai Berta

BOLDOGGÁ AVATTÁK BOGDÁNYFY SZILÁRD VÉRTANÚ PÜSPÖKÖT

„Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért.” (Mt 5,10)

Az 1993-ban alapított Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye egy része az ősi nagyváradi egyházmegyéhez tartozott, így méltán képviselt bennünket Bosák Nándor püspök úr papjaival és híveivel együtt Nagyváradon 2010. október 30-án, Bogdánffy Szilárd vértanú püspök boldoggá avatásán.

Egyházmegyénk szatmári részének külön oka is van az együtt örvendezésre, hiszen Bogdánffy Szilárd Szatmárnémetiben volt teológiai tanár, majd Isten szolgája Dr. Scheffler János szatmári püspök titkára, irodaigazgatója és a kieszeminárium gondnoka. Ekkor kezdődött Romániában a több mint 40 évig tartó istentelen kommunista uralom. XII. Pius pápa úgy rendelkezett, hogy a megyéspüspökök titokban nevezzék meg azokat a személyeket, akik az ő akadályoztatásuk esetén átveszik az egyházmegye kormányzását. Scheffler János, (aki Nagyvárad ordináriusa «is» volt), Bogdánffy Szilárdot jelölte ki a nagyváradi egyházmegye egyik titkos kormányzójává. Még idejében, mert őt a román kormány 1948. szeptember 12-én jogaitól megfosztotta és letartóztatta. O'Hara érsek, bukaresti pápai követ pedig Bogdánffy Szilárdot 1949. február 14-én a nunciatúra kápolnájában titokban püspökké szentelte. Társszentelő volt Joan Ploscaru lugosi görög katolikus püspök. Jelen volt Laslau Klára apáca is,

aki eskü alatt vallotta a következőt: „Ma is hallom, amint az érsek érces hangján mondta a szenteléskor: Szilárd testvérem, téged a vértanúságra szenteltek püspökké.”

Ez rövid idő múlva be is következett. 1949. április 5-én délután a vasútállomáson őrizetbe vették. Keresztútjának stációi: Jilava (Zsilava) hírhehd börtöne. Itt találkozott társszentelő püspökével, aki elmondta: „Bogdánffy úgy össze volt törve, hogy csak térden csúszva tudott menni, mert éjjel a vallatásakor a talpán széttörték egy seprűnyelet.” – Máramarosziget, ólombánya. Itt is kínozták: csigára húzták kezét és lábát. A Fekete-tenger mellett Capul Midia kőbánya és kivégzőtábor. Annyira legyengült itt, hogy Nagyenyedre kellett elszállítani, könnyebb munkára. A katonai törvényszék már hiába ítélte 12 évi kényszermunkára, ezt már nem tudta megkezdeni. A 120-as cellában feküdt, tüdőgyulladást kapott. A börtönorvos nem adott neki gyógyszert mondván: „Pusztuljon el, nem kár érte.” Elhagyatottan halt meg 1953. október 1-jén. A rabtemetőben nyugszik valahol egy lakótelep alatt. Csak az ezüst zsebórája, doktori disszer-

tációja és néhány családi fénykép maradt utána.

Mit vétett, hogy így bántak vele? A kommunisták Romániában a görög katolikus egyházat egy tollvonással megszüntették. A római katolikus egyházat is elakarták szakítani Rómától. Scheffler János püspököt próbálták egy román nemzeti katolikus egyház élére állítani, de ő inkább a börtönt és a halált választotta. A következő áldozat Bogdánffy Szilárd volt. Az ő hűségét

vértanúsága igazolja.

Csak 818 évvel ezelőtt, Szent László király boldoggá avatásakor látott Nagyvárad olyan ünneplést, aminek mi részesei lehetünk. A Szentatya szavait követe, Amato bíboros olvasta fel: „Megengedjük, hogy Bogdánffy Szilárd vértanú püspököt mostantól fogva Boldognak tiszteljük, és ünnepet megtarthatssák minden év október 3-án.” Akkor lehullott a lepel a vértanú püspököt ábrázoló képről, a kórus Beethoven: Laudate kezdetű művét énekelte. Örömmünkben mi is kitörő tapssal köszöntöttük a **Boldogot**.

Varga János

A PÁTYODI TEMPLOM 150 ÉVES ÉVFORDULÓJÁRA

VERSELŐ EGYHÁZ

A pátyodi római katolikus templom fennállásának 150. évfordulójára egy évig tartó rendezvénysorozatot kezdtünk el, amelynek egyik állomása a hagyományteremtő „Verselő Egyház” című szavalóverseny volt.

A pátyodi római katolikus templomban november 20-án megtarott rendezvény elsődleges célja az Isten dicsérete volt, amelyhez a költők szavait hívtuk segítségül. Korra, lakóhelyre, intézményi, vallási hovatartozásra való tekintet nélkül 14 felnőtt és 63 gyermek vett részt a szavalóversenyen.

Helyezettek: Első helyezettek a különböző kategóriákban:

Felnőtt: Mándi Józsefné – Tyukod

Alsótagozatos: D. Nagy Laura – Porcsalma

5–6. osztály: Varga Panna – Porcsalma

7–8. osztály: Szilágyi Fruzsina – Csenger

(A további helyezettek névsora olvasható a www.dnyem.hu oldalon)

Szervezők: Nagy László világi elnök, akolitus, felesége Anikó és Dr. Arday András intézményvezető főorvos.

A zsűri tagjai: Méhes Katalin színművésznő, Szatmárnémeti színház, Tóth Pál Miklós művész, Kondor Anita tanárnő, Bütösné Mohácsi Judit tanárnő, Papp Vera tanárnő, Molnár Csaba tanárúr, Élesné Zolcsák Krisztina tanárnő és Riczu Jánosné óvodapedagógus.

HANGVERSENY

A következő állomás november 27-e. Azon a napon orgona-hangversenyt adott Nyíregyházáról Román Csabáné, és elektromos zongorán játszott Bihari Julianna csengeri diák. A zeneszámok között Román Csaba és Hódi Miklós tartottak előadást az ideális család képéről, a cursillo-ról és ad-ventről.

„AZ UTOLSÓ 24 ÓRA”

Az újabb állomás december 18-a. „Az utolsó 24 óra” címmel Kálmán József nyíregyházi akolitus tartott előadást arról, hogyan lehet készülni a karácsony ünnepére.

Lengyel József, plébános

2011 A CSALAD

JANUÁR	
1 Sz	ÚJÉV, SZÜZ MÁRIA, ISTEN ANYJA, Álmos, Fruzsina
2 V	VÍZKERESZT, URUNK MEGJELENÉSE, Vazul és Nazianzi Gergely, Ábel, Ákos
3 H	Jézus szent neve, Gyöngyvér, Benjámín, Genovéva
4 K	Angéla, Títusz, Leóna
5 Sz	Simon, Emília
6 Cs	Gáspár, Menyhért, Boldizsár
7 P	Penyafortí Rajmund, Attila
8 Sz	Gyöngyvér, Szeverin, Szőrény
9 V	URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE, Marcell, Juliánusz
10 H	Melánia, Vilmos
11 K	Ágota, Szalvia, Taszilo
12 Sz	Ernő, Erna, Cezarina
13 Cs	Hiláriusz, Veronika, Vidor
14 P	Bódog, Félix
15 Sz	Remete Pál, Lóránt, Mór
16 V	ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP, Gusztáv, Priscilla, Stefánia
17 H	Remete Antal, Antónia
18 K	Árpád-házi Margit, Piroska
19 Sz	Sára, Máriusz, Márió, Megyer
20 Cs	Fábián, Sebestény, Özséb, Tímea
21 P	Ágnes, Agnéta, Inez
22 Sz	Batthyány-S. László, Vince, Anasztáz, Artúr
23 V	ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP, Emese, Emerencia, Zelma
24 H	Szalézi Ferenc, Vera
25 K	Pál megtérése, Saul, Henrik
26 Sz	Timoteusz és Titusz, Paula, Vanda
27 Cs	Merici Angéla, Angelika
28 P	Aquinoi Tamás, Karola, Petra
29 Sz	Adél, Valér
30 V	ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP, Martina, Jácinta
31 H	Bosco János, Marcella

FEBRUÁR	
1 K	Ignác, Gitta, Szevér
2 Sz	Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő Boldogasszony, Kata, Karolina
3 Cs	Balázs, Oszkár, Linda
4 P	Ráhel, András, Csenge
5 Sz	Ágota, Aliz, Ingrid
6 V	ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP, Miki Pál, Dorottya, Dóra, Réka
7 H	Richárd, Tódor, Trisztán
8 K	<i>Emiliani Jeromos, Bakhita Jozefina, Aranka, Elfrida</i>
9 Sz	Abigél, Apollónia, Alex
10 Cs	Skolasztika, Elvira
11 P	A Lourdes-i jelenés, Adolf, Marietta
12 Sz	Lídia, Livia
13 V	ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP, Ella, Linda, Katalin, Levente
14 H	Cirill, Metód, Bálint, Valentin
15 K	Kolos, Georgina, Szigfrid
16 Sz	Juliana, Lilla, Daniló
17 Cs	<i>A szervita rend hét alapítója, Elek</i>
18 P	Bernadett, Simeon
19 Sz	Zsuzsanna, Elza
20 V	ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP, Aladár, Álmos, Paulina
21 H	<i>Damiani Péter,</i> Eleonóra, Zakariás
22 K	Péter apostol székfoglalása
23 Sz	Polikárp, Alfréd, Szemere
24 Cs	Mátyás apostol, Edömér
25 P	Géza, Cézár, Vanda
26 Sz	Édina, Gyözö, Ottokár
27 V	ÉVKÖZI 8. VASÁRNAP, Gábor, Ákos, Bátor
28 H	Elemér, Özsvald

MÁRCIUS	
1 K	Albin, Gyopárka, Tóbiás
2 Sz	Lujza, Henriett
3 Cs	Kornélia, Kamilla, Frigyes
4 P	<i>Meszlényi Zoltán, Kázmér,</i> Adorján, Adriána
5 Sz	Teofil, Olívia, Virgil
6 V	ÉVKÖZI 9. VASÁRNAP, Leonóra, Nóra
7 H	<i>Perpétua és Felicitász,</i> Tamás
8 K	<i>Istenes János,</i> Zoltán, Filemon
9 Sz	Hamvazószerda, Savio Donkonos
10 Cs	Ildikó, Etele
11 P	Szilárd, Konstantin, Tímea
12 Sz	Gergely, Maximilián
13 V	NAGYBŐJT 1. VASÁRNAPJA, Krisztián, Solt, Rozina
14 H	Matild, Paulina
15 K	NEMZETI ÜNNEP, Hofbauer Kelemen, Kristóf
16 Sz	Henrietta, Herbert
17 Cs	Patrik, Gertrúd, Patrícia
18 P	<i>Jeruzsálemi Cirill,</i> Sándor, Ede
19 Sz	JÓZSEF, MÁRIA JEGYESE, Józsa, Bánk
20 V	NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA, Klaudia, Csák, Kötöny
21 H	Benedek, Bence, Flúe-i Miklós
22 K	Beáta, Izolda, Lea
23 Sz	<i>Mongrovejói Turibiusz,</i> Emőke, Ottó
24 Cs	Gábor, Karina
25 P	GYÜMÖLCSÖLTŐ BOLDOG-ASSZONY, Annunciáta, Irén
26 Sz	Emanuel, Manuella, Tormás
27 V	NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA, Hajnalka, Augusztá
28 H	Gedeon, Johanna
29 K	Augusztá, Bertold
30 Sz	Zalán, Amadé, Amadea
31 Cs	Árpád, Gujdo

ÁPRILIS	
1 P	Hugó, Agád, Agapion
2 Sz	<i>Paolai Ferenc,</i> Ottokár, Áron
3 V	NAGYBŐJT 4. VASÁRNAPJA, Buda, Richárd, Sükösd
4 H	<i>Sevillai Izidor</i>
5 K	Ferrer Vince, Irén, Teodóra
6 Sz	Vilmos, Biborka, Taksony
7 Cs	<i>De la Salle János,</i> Herman
8 P	Dénes, Valér
9 Sz	Döme, Erhard
10 V	NAGYBŐJT 5. VASÁRNAPJA, Zsolt, Ezekiel
11 H	<i>Szaniszló,</i> Glória, Leó
12 K	Gyula, Zénó, Sába
13 Sz	<i>I. Márton,</i> Ida, Hermina
14 Cs	Tibor, Tiborc, Lavinia
15 P	Anasztázia, Tas
16 Sz	Bernadett, Enikő, Csongor
17 V	VIRÁGVASÁRNAP, Rudolf, Izidóra
18 H	NAGYHÉTFŐ Andrea, Ilma
19 K	NAGYKEDD Emma, Malin, Zsuzsanna
20 Sz	NAGYSZERDA Tihamér, Tivadar, Tóhötöm
21 Cs	NAGYSÜTŐRTÖK Anzelm, Konrád
22 P	NAGYPÉNTEK Csilla, Noémi
23 Sz	NAGYSZOMBAT, Adalbert, Béla, Norma
24 V	ÜRVÉTKÉZÉS VASÁRNAPJA, György, Fidé, Hunor
25 H	Márk evangélista
26 K	Ervin, Klétusz
27 Sz	Zita, Marianna
28 Cs	Chanel Péter, Montforti
29 P	Grignion Lajos, Mária, Valéria
30 Sz	Sienai Katalin, Petúr, Péter
31 Cs	Piusz, Katalin, Kitti

MÁJUS	
1 V	HÜSVÉT 2. VASÁRNAPJA, AZ ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA, A MUNKA ÜNNEPE, József, a munkás, Fülöp, Jakab
2 H	<i>Atanáz,</i> Zsigmond
3 K	Fülöp és Jakab apostolok, Tímea, Viola
4 Sz	<i>Flórián,</i> Szilvánusz, Mónika
5 Cs	Gyöngyi, Györgyi, Gotthárd, Júlia
6 P	Ivett, Frida, Zsóka
7 Sz	Gizella, Bendegúz, Gusztáv
8 V	HÜSVÉT 3. VASÁRNAPJA, Gyözö, Mihály
9 H	Gergely, Édua
10 K	Ármin, Jób, Pálma
11 Sz	<i>Salkaházi Sára,</i> Ferenc, Fábiusz, Mirandola
12 Cs	<i>Néruusz és Achilleusz,</i> Pongrác
13 P	A Fatimai Boldogságos Szűz Mária, Szervác, Imelda, Imola
14 Sz	Bonifác, Gyöngyi, Gyöngyvirá
15 V	HÜSVÉT 4. VASÁRNAPJA, Zsófia, Szonja, Médea
16 H	<i>Nepomuki János,</i> Botond, Mózes
17 K	Paszkal, Dittmár, Szalók, Dobát
18 Sz	<i>I. János,</i> Érika, Alexandra
19 Cs	Ivó, Milán, Celesztina
20 P	Sienai Bernardin, Bernát, Felicia
21 Sz	<i>Magallanes Krisztof és társai,</i> Konstantin, Szilárd, Tibád
22 V	HÜSVÉT 5. VASÁRNAPJA, Rita, Júlia, Emil
23 H	<i>Apor Vilmos,</i> Dezső, Dézi, Mikes
24 K	<i>Mária a keresztények segítségére,</i> Eszter
25 Sz	<i>Béda Venerabilis, VII. Gergely,</i> Pazzi Mária Magdolna, Orbán
26 Cs	<i>Néri Fülöp,</i> Evelin
27 P	<i>Canterburyi Ágoston,</i> Hella, Pelbárt
28 Sz	Emil, Bod, Csanád
29 V	HÜSVÉT 6. VASÁRNAPJA, Magdolna, Teodózia
30 H	Szent Jobb, Janka, Nándor, Zsanett
31 Cs	Angéla, Petronella

JÚNIUS	
1 Sz	Jusztinusz, Tünde, Pamela, Kund
2 Cs	<i>Marcellin és Péter vértanúk,</i> Kármén
3 P	<i>Lwanga Károly és társai,</i> Klottid
4 Sz	Balcsú, Kerény
5 V	URUNK MENNYBEMENETELE, Bonifác, Fatima, Regináld
6 H	<i>Norbert,</i> Cintia
7 K	Róbert, Fülöp diakónus, Grácia
8 Sz	<i>Prágai Ágnes,</i> Medárd, Helga
9 Cs	<i>Efrem,</i> Előd, Annamária, Pelágia
10 P	Margit, Diána, Gréta
11 Sz	<i>Barnabás apostol,</i> Barna, Barnabás
12 V	PÜNKÖSD VASÁRNAP, Villó, Adelaida
13 H	<i>Évközi 11. hét</i> Padovai Antal, Anett, Antónia
14 K	Vazul, Hedvig
15 Sz	<i>Árpád-házi Jolán,</i> Vid, Kreszcencia
16 Cs	Jusztina, Ajtony
17 P	Laura, Adolf, Marcián
18 Sz	Arnold, Levente
19 V	ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP, A SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE, Romuald, Gyárfás, Julianna
20 H	Rafael, Florencia
21 K	<i>Gonzága Alajos,</i> Lujza, Leila
22 Sz	<i>Nolai Paulinusz,</i> Fisher János, Morus Tamás
23 Cs	Zoltán, Etel
24 P	KÉRESZTELŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE, Iván, Levente
25 Sz	Vilmos, Vilma, Viola
26 V	ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP, ÚRNAPI, Alexandrai Cirill, János és Pál
27 H	Június király, Sámson, Ulászló
28 K	<i>Irénusz,</i> Irén, Loretta
29 Sz	PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOK A római egyház első vértanúi,
30 Cs	

FELKIÁLTÓJEL VAGY KÉRDŐJEL?

Összhang kép és a keret között, ami ha nincs meg, csak „maskarás szomorúság” vagyunk mindannyian.

A képeket általában nem akasztjuk a falra keret nélkül, mert a keret kiemeli a fal egyhangúságából, és ugyanakkor szembe-tűnőbbé is teszi. Joggal érezzük úgy, hogy a képek és a keretek összetartoznak, mind-egyik a maga stílusának megfelelően.

A II. éves kispapok Krisztus Király vasárnapja előtti szombaton öltik magukra a reverendát, a papi élet egyik jelét. Ezzel is tanúságot téve elkötelezettségükről és hivatástudatukról.

A KERET KIEMEL

Ha a papokra nézünk, valami hasonlót látunk. A keret kiemeli a világ egyhangúságából, sokszínűségéből. Felkiáltójellé, de kérdőjellé is tesz, és olyan képpé formál, hogy mindenki felismerje a kép festőjét. Ez nem tehet bennünket elbizakodottá, mert akkor a keret értékesebb lenne, mint a kép, de nem is lehet szebb a keret, mint a kép. Mert ahogyan az összeálló kép és keret elvezetnek bennünket az esztétikai élményhez, ugyanúgy kell, hogy ez megtörténjen velünk is. Igaz, nekünk nem esztétikai élményt kell előidéz- zünk, hanem személyünkkel Jézus Krisztusra kell felhívni a figyelmet. Amikor elmegyünk egy-egy képkiallításra, nem a keretet nézzük, hanem a képeket csodáljuk, mégis a kettő szorosan kapcsolódik egymáshoz, és valami jó születik meg általuk bennünk.

A HAMISÍTOTT FESTVÉNY NEM MUTAT

A beöltözés, a reverenda felvétele felelőssé tesz azért, hogy milyen képet helyezünk a keretbe. Rajtunk múlik. Ebben a keretben hamisított festmény nem mutat jól. Ehhez a kerethez egy teljes szívvel Istenre hagyatkozó ember illik, aki magán viseli a Festőt, azaz Isten ecsetének nyomait, a keret ebben csak segít.

„A FÖLDMŰVES, A FAZEKAS, HA NEM ÚGY ÖLTÖZIK, MÁST MUTAT, MINT AMI.”

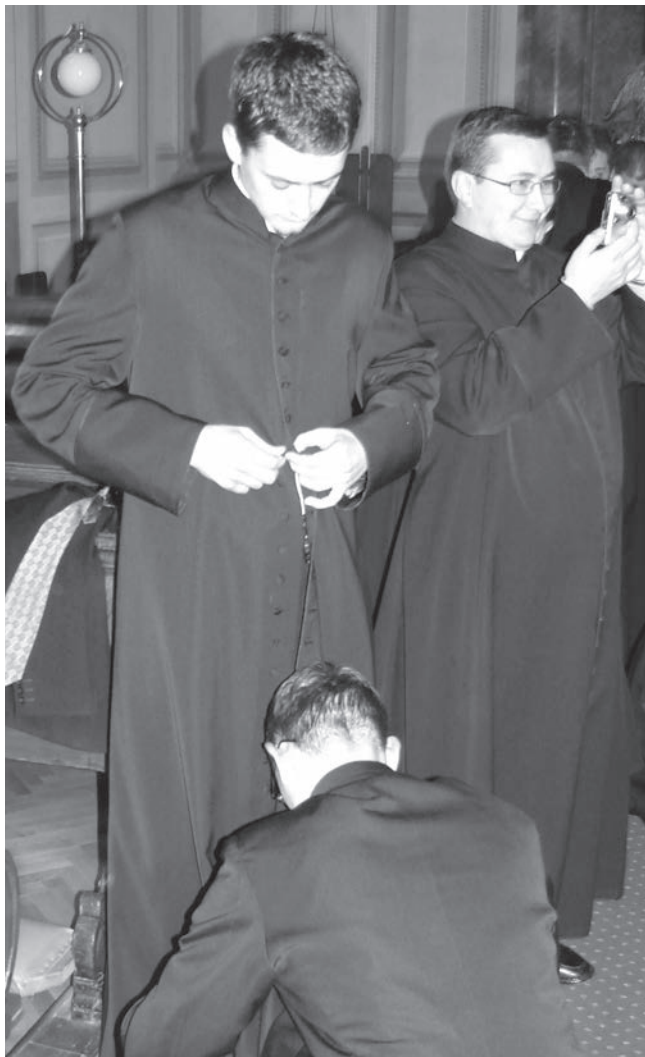
A reverenda nem vár vagy bátya, ami minden bajtól, problémától és örömtől megvéd, nem oldja meg sem a magunk, sem pedig mások problémáit, bajait, de nem is tesz boldogsággá. Platón valami hasonlót mond, amikor ezt állítja: „a földműves, a fazekas, ha nem úgy öltözik, mást mutat, mint ami.” Platón azt állítja, hogy összhangot kell teremtenünk a kép és a keret, a reverenda és a személy között. Ha ez nem valósul meg legalább részlegesen, akkor sajnos, igazat kell adnunk Nietzschenek, aki ezt írja az „Imigyen szóla Zarathusztra” című művében: „De vajon kit győz meg ez a maskarás szomorúság?” Ha nincs összhang a kép és a keret között, akkor valóban „maskarás szomorúságok” vagyunk. Önmagában az összhang sem elég, mert közben boldognak is kell lennünk. Ha ez nem így alakulna, akkor valóban amatőr színészeknek néznek majd bennünket, akiknek a szavai nem a szeretet erejével fognak hatni. Mint ahogy Arany János írja egyik versében:

Nagy Csaba

„Itt a különbség: hogy e látszatot igaz nélkül meg nem csinálhatod. Csakhogy nem, ami rész szerint igaz, Olyan kell, mi egészben s mindig az.”

Nagy Csaba diakónus

A SZERZETESK ELHURCOLÁSÁNAK 60. ÉVFORDULÓJÁRA

A debreceni Szent István-templom (volt ferences templom) közössége az 1950-ben elhurcolt szerzetesekre, köztük P. Kiss László Szaléz római katolikus ferences szerzetesre, a debreceni Szent István-templom első plébánosára emlékezett október 5-én.

A megemlékezés során Bosák Nándor megyéspüspök megáldotta a megújult plébániát és a ferencesek elhurcolását megőrkítő emléktáblát, melyet a plébánia épületében helyeztek el.

AZ ÉN '56-OM

A reverenda felöltése mindig különleges esemény egy kispap életében, és nagy ünnep a papnevelő intézetben. Az én beöltözésem 1956-ban még rendhagyó is volt.

Október 21-én kezdődött a minden évben szokásos lelkigyakorlat. A civil életből érkezünk. Életünk első olyan hete volt, amit úgy töltöttünk el, hogy egy árva szót sem szólhattunk egymáshoz (*szilencium!*). Csak elmékedtünk, imádkoztunk, étkeztünk és éjszaka aludtunk. A házon kívüli eseményeket nem is érzékeltük. Arra emlékszem, hogy október 25-én (csütörtökön) az utcáról egész nap többször behallatszott a Magyar Himnusz, de kit érdekelt ez ott és akkor. A kertből láttam, hogy a Líceum tornyáról leszerelik a hatalmas vörös csillagot. Azt gondoltam, felújítják. Másnap a vacsora előtti szabadidőben láttam és hallottam, hogy a szomszédban lévő nyomda ablakában áll egy nő. Magyar zászlót lenget és beszédet mond. Csak azt jegyeztem meg, hogy „*Szolidaritást*

PIETAS ET LITTERAE

Kegyesség és tudomány című kiállítással emlékeztek a debreceni Szent József Gimnáziumban november 12-én.

VÁNDOR,

ki olvasod e sorokat tudd meg: szeretett Hazánkban voltak olyan évtizedek
1948-1990 között,

amikor a félelem, a terror és a hazugság uralkodott.

Ez időben akadt olyan "igazgató" is, aki még halott diáktársaink emlékeitől is félt, ezért máglyán égette el az érettségi tablót.

Ezek pótlására csináltuk a félte őrzött kis tablóból ezt az összesített példányt, ezzel is bizonyítva:

„... Az embert el lehet pusztítani,
de nem lehet legyőzni...”

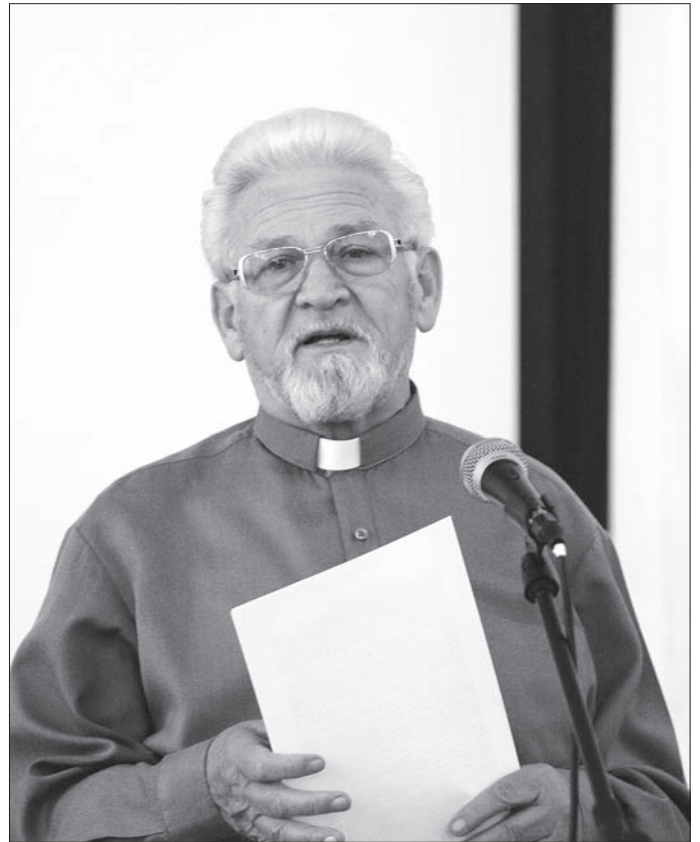
„Ennek az épületnek a falait 1721-től 1948-ig Kalazanci Szent József szellemisége hatotta át. 1948-ban zár alá helyezték az iskolát, és az utolsó igazgató minden tablót elégetett az udvaron, ami emlékként megmaradhatott volna. A kiállításon látható az a néhány tábla amelyeket sikerült megmenteni.” – emelte ki Gáti Magdolna tanár a tárlatot megnyitó gondoltaiban.

vállalunk a pesti munkásokkal!” Nem értettem, de senkit sem kérdezhettem. Azt sejtettem, hogy valami zűrzavar lehet „*odakint*.”

A VILÁGTÓL ELZÁRTAN

Vacsorára csengettek. Az étkezőből rántott hús illata áradt. Azt gondoltam, már a nővérek is megzavarodtak. Nem tudják, hogy ma péntek van? Amikor felszolgálták a frissen sült ételt, már magam sem tudtam, milyen nap van. Finom volt. Csak azon csodálkoztam, hogy milyen vékonyak benne a csontok! – Rántott békacomb volt. Meglepetés az új kispapoknak. – Vasárnap reggel, amikor a Rektor úr „lecsengette” a szilenciumot, kitért belőlünk az egyhetes némaság. De a csengő újra megszólalt. „*Amíg önök az Istennel és a lelkükkel voltak elfoglalva, addig a budapesti utcákon fiatalok, munkások és értelmiségiek ezrei ontották vérüket a nemzetért, a szabadságért. Kedden tört ki a forradalom, melyet a kommunista hatalom fegyverrel akar eltiporni. Őrizzék meg a nyugalmaikat. Mindenről tájékoztatást fognak kapni. A ház ajtaja nyitva van, de senki se menjen ki rajta.*”

A teológiai tanárok nem tudtak visszajönni a szabadságukról. Csak a Bácsi (Turtsányi Ambrus atya) volt velünk minden nap. Ő Egerben lakott. Végül győzött a forradalom! 28-án, vasárnap a katonák hejcei házifogságából elhozták Péteri József váci püspököt. Rongyos reverendájában áldott meg minket, s velünk ebédelt. Sütemény-adagjainkkal köszöntük meg a katonáknak. 30-án kiszabadult Mindszenty hercegprímás is. Mindenszentek estéjén végre átmehettünk a székesegyházba. A kórus Koudela Rekviemjét énekelte. Az áldozatokért szólt a szívet tépő dallam. A prédikációban elhangzott, hogy Budapesten 13 ezren haltak meg egy hét alatt. Csak azért, mert szerették hazájukat. Mind hősök és vértanúk. Sajátos volt ez a halottak estéje, mert imádkoztunk a 3500 elesett orosz

katonáért is. November 3-án este a rádióban meghallgattuk Mindszenty bíboros úr szózatát. Gyorsírással lejegyeztem.

A RENDHAGYÓ BEÖLTÖZÉS

Vasárnap rossz napra ébredtünk: az orosz tanok bevonultak Budapestre és lötték a belvárost. A kormány elmenekült. Kádár hallatta hangját, s az ávósok is újraéledtek. Házkutatásokat tartottak. Elöljáróink attól félték, hogy sok civil ruhában levő kispapot bujtatott forradalmárnak néznek. Ezért délután harsányan csengettek. Mindenki a kápolnába! Az elsősök hozzák magukkal vadonatúj reverendájukat. Rektor úr az oltárhoz lépett, s elmondta az „*ünnepi beszédet*” három pontban: 1. *Mindenki készítse el a légó-csomagját.* 2. *A házban este tilos villanyt gyújtani. Az oroszok nem haboznak löni egy kivilágított célpontra.* 3. *Szaggatott csengőszóra mindenki vonuljon azonnal a légó csomaggal együtt a pincébe.* – Ezután szenteltvízzel megáldotta ruháinkat, a felsőévesek ránk adták és ránk gombolták „*az angyalbőrt*.” Gratuláltak, és egy ötödéves elszavolta nekünk Sík Sándor sürgönypóznáról írott, Az acélember című versét. Utolsó sorai így hangzanak: „*...rajtunk megyen át az Üzenet, Az ismeretlen Igét hordja vállunk. Bennünket ideállítottak. Állunk!*”

Varga János
plébános

BESZÁMOLÓ AZ IFJÚSÁGI PROGRAMOKRÓL

Ahogy elkezdődött a tanév, egyre több és több ifjúsági program vette kezdetét.

Az első ezek között az „Imaest a fiatalok tisztaságáért” volt. Ezen a rendezvényen Debrecenből körülbelül 20-30 fiatal vett részt.

A Teremtés Ünnepeinek Hetén Debrecenben több helyen imádkoztunk a környezetünkért, a teremtett világért. A Nagymarosi Ifjúsági Találkozóra Debrecenből egy mikrobuszt indított az Ifjúsági Iroda. Ezt a programot a „72 óra kompromisszum nélkül” című országos megmozdulás követte. A 3 nap alatt, október 15-17 között egyházmegyénkben körülbelül 250 fiatal (Kállósejmen, Mátészalka, Mérk, Nyíregyháza, Téglás Újfehértó, Csenger, valamint a debreceni

MEGALAKULT AZ EMIB

Bosák Nándor püspök atya megalapította az Egyházmegyei Ifjúsági Bizottságot (EMIB). A bizottság körülbelül kéthavonta ülésezik, ahol minden esperesi kerület képviselteti magát egy-két plébánossal vagy káplánnal.

TAIZÉI TALÁLKOZÓ ROTTERDAM

Mint minden évben, idén is megszervezi a Taizéi Közösség a **Bizalom Zarándokútját**, melynek helyszíne a hollandiai **Rotterdam** lesz. Erre az alkalomra hazánkból a KIM (Katolikus Ifjúsági Mozgalom) Budapestről **autóbuszokat** indít. A mi egyházmegyénk is szeretne ehhez csatlakozni. A találkozó időpontja **2010. december 28.-2011. január 1.** Ezen részt vehet minden fiatal, aki már betöltötte 17. életévét. Az utazás költsége november 19-ig történő jelentkezés esetén 27 000 Ft, ami tartalmazza a buszköltséget és a biztosítást, november 19. és december 1. között viszont az ár 32 000 Ft. Ezen felül Rotterdamban a Taizéi Közösség 50 Euró támogatást kér minden résztvevőtől, amiből tudják fedezni az ellátást és a **szállást**, amely **holland családoknál** lesz.

Jelentkezés, bővebb információ: Németh István, 30/701-1955, e-mail cím: isti93@gmail.com

Szent József Gimnázium, a nyíregyházi Szent Imre Gimnázium és a Mátészalkai Szakképző Iskola Gépészeti Szakközépiskola) tevékenykedett.

November 10-én sor került Debrecenben egy hagyományteremtő szándékú programra, amelynek a neve **DICSŐ** (Debreceni Ifjúsági Csoportok Összejövetele). Ez egy kötetlen rendezvény volt a fiatalok számára, ahol találkozhattak hívő kortársai-

ikkal. A programon öt csapat és körülbelül ötven résztvevő volt.

November utolsó ifjúsági programja a **FAVÉT** volt, amelyet Nyíregyházán a Szent Imre Gimnáziumban szerveztek meg.

ÉLESZTŐ (Ifjúsági Munkatársképző)

Élesztő című Ifjúsági Munkatársképzést tartunk egy éven keresztül, kéthavonta a nyírbátori plébánián. A tanfolyamra olyan 17 és 25 év közötti érdeklődő fiatalok jelentkezését várjuk, akik tudják vállalni az alkalmakon való állandó részvételt. A tanfolyam 2011. január 21-én kezdődik, a képzés előtti válogatás december 29-én Debrecenben a Szent Anna Közösségi Házban (Varga u. 17.), 9.30 és 14.00 óra között lesz. Erre a válogatásra minden fiattól plébánosi ajánlást is kérünk. A képzés része az a tábor (2011. július 27-31), ahol a résztvevők kipróbálhatják a tanultakat, illetve egy záró alkalom 2011 szilveszterén. A tanfolyam után fontosnak tartjuk a résztvevőkkel való kapcsolattartást és rendszeres találkozást, ahol beszélhetnek majd a tanultak alkalmazásáról saját plébániáikon. A képzés összköltsége 60 000 Ft/fő, amelyből fejenként 40 000 Ft-ot az Ifjúsági Iroda és 10 000 Ft-ot a fiatal plébánosa áll. A résztvevőknek csak az útiköltségeket, a tábor költségét és 10 000 Ft-ot kell vállalnia. A jelentkezési határidő 2010.

december 10. Kiemelten támogatjuk azon fiatalok részvételét a nyári Madridi Ifjúsági Találkozón, akik a tanfolyamra jelentkeztek.

Helyszín: Nyírbátor

Időpontok: 2011. 01. 21-23. és még 6 alkalom plusz egy tábor

Korosztály: 17 és 25 év között

Részvételi díj: 10.000 Ft

Válogató: 2010.dec. 29.

Jelentkezés és bővebb információ: Szabó Fruzsina
06 30 292 02 20
ifi.iroda.dnyem@gmail.com

Jelentkezés és bővebb információ:

Szabó Fruzsina: a 30/2920220,
ifi.iroda.dnyem@gmail.com

VIII. NEMZETI KATEKETIKAI KONGRESSZUS

Nyolcadik alkalommal rendezték meg a Nemzeti Kateketikai Kongresszust október utolsó hetében Győrben. A rendezvényre száznyolcvan katekéta, lelkipásztori munkatárs és paptestvér érkezett nem csupán a magyarországi egyházmegyékből, hanem a határon túlról is.

A találkozó központi témája a remény üzenete volt, amelynek jelentőségéről sokoldalúan, gyakorlati szempontokra is rávilágítva beszéltek az előadók és a műhelyek vezetői.

Egy reményt vesztett világban különös jelentősége van, hogy a reményteli

magatartást meggyőzően tudjuk képviselni. A remény fogalmát különböző aspektusokból megközelítve – teológiai, biblikus, egzisztenciális, módszertani szempontok alapján mutatták be.

A mi környezetünkben is számtalan ok lenne a reménytelenségre. A mai gyerekek szüleinek nagy része gyakorlatilag ateista vagy közömbös, hittanosaink nagy részét szinte lehetetlen rávenni a rendszeres szentmisére járásra – főleg a szülők közömbössége miatt. A keresztény erkölcs normái sokak szemében túlhaladottak. Miben, illetve kiben remélünk akkor?

Jézus Krisztus személye és tanítása a mi reménységünk oka és alapja. A hitre

nevelés folyamatában az Ő személye, a mi reménységünk, az egyetlen és a legfontosabb rendező elv. Szolgálatunknak nincs más, nem lehet más kritériuma, csak Ő, a mi megváltásunk, reményünk, újjáteremtésünk, helyes és igaz ismeretünk. A mi reménységünk oka: Isten üdvözíteni akarja az embert Jézus Krisztusban.

*Dr. Pápai Lajos, Dr. Udvardy György,
Dr. Obbágy László konferencián
elhangzott előadásaiból
a gondolatokat válogatta:
Tamaskovicsné Tóth Otília
nyíregyházi katekéta*

NYÍREGYHÁZIAK A KONGRESSZUSON

A háromnapos találkozón műhelymunkák során többek között a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegye két katekétájának, Kardos Györgynek és jómagamnak jutott az a megtiszteltetés, hogy felső tagozatos gyermekek számára tartott mindennapi katekézisünk módszertani tudásából összegyűjtsünk egy csokorra valót és továbbadjuk. Ebből adunk rövid ízelítőt. **Téma: A remény szerepe a teljes keresztény életre nevelésben (5-8. osztály)**

A remény sokféleségét hét pontban gyűjtöttük össze, és ezért kapta a vázlatunk a szívárványszínű remény, a remény hét arca címet.

- 1) Tanítványaink nem a hittanórán találkoznak először a reménnyel. Megtapasztalják a családi életben, saját életükben, de ugyanígy megtapasztalják a reménytelenséget is, vagy találkozhatunk teljesen elfásult, céltalan, reményvesztett gyermekekkel, családokkal is.
- 2) Találkozhatnak vele szólásokban, közmondásokban, a hétköznapi élet mondásaiban
- 3) A remény az irodalomban is nagyon gyakran szereplő téma
- 4) A katekétist áthatja a reménységre nevelés: különböző témakörök, ünnepek kapcsán is.
- 5) A keresztény ember és a hitoktató feladata, hogy a remény tanúja legyen. A remény emberének lenni elsősorban nem szavakat jelent. Tu-

dom-e sugározni Isten valóságát? A gyerekek megérik-e a közelemben?

- 6) A remény a Szentírásban: az egész Ószövetséget átszövi a Megváltó ígérete. A remény, mint főnév az evangéliumokban ismeretlen, mint ige mindössze háromszor fordul elő (Mt 12,21; Lk 6,34; 23,8; 24,21; Jn 5,45) –
- 7) A remény a szentségekben és a liturgiában.

A remény tulajdonságai közül két tulajdonságot emeltünk ki. 1. derűlátó: optimista, a legjobbat reméli (egzisztenciális remény) és 2. kitartó a végsőkig, a remény hal meg utoljára (eszkatológikus remény). Ennek alapján **három óra tervezetét mutattuk be** segédeszközökkel, feladatlapokkal **7-8. osztályos gyerekek számára.**

7. osztályosok számára Márk evangéliuma 13. fejezete alapján az idők jeleiről és az eszkatológikus reményről:

- 1) **Krisztus, a mi reménységünk**
- 2) **A vég kezdete?**
8. osztályosok számára az egzisztenciális jövőről, melyben a gyerekek személyes jövője, az Egyház jövője és az ország jövőjéről való beszélgetés és gondolkodás a téma.
- 3) **Vissza a jövőbe**

Mindenkit buzdítok, hogyha szeretné a teljes vázlatot kézhez kapni illetve ha kérdése, kérése van, az otiska@gmail.com címre küldjön e-mailt, és lehetőség szerint válaszolunk rá.

*Tamaskovicsné Tóth Otília
és Kardos György nyíregyházi katekéták*

DVD-AJÁNLÓ

A NAP TÁNCA – FATIMA IGAZ TÖRTÉNETE

1917-ben három gyermeket, Luciát, Franciscót és Jacintát meglátogatta a Szűzanya miközben bárányokat legeltettek, a portugáliai Fatima kicsiny

falujának közelében. Ő több alkalommal is találkozott Vele, aki hatalmas titkokat bízott rájuk.

Senki sem hitt nekik, egész addig a napig, amelyen úgy tűnt, a Nap táncol az égen. Hatalmas hitük és bátorságuk elhozta a Fatimai Szűzanya üzenetét az egész világ számára.

Részletesebben:
www.etalonkiado.hu

„MINDEN ÚT RÓMÁBA VEZET”

Vannak olyan érzések, élmények életünkben, melyekről szavakban beszélni lehetetlen, de én most mégis megpróbálom leírni. Minden keresztény ember vágya, hogy egyszer eljuthasson arra a helyre, ahol az Egyház szíve dobog.

Néhány éve merült fel bennünk az ötlet, hogy jó lenne közösen elzarándokolni Rómába. A nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium dolgozói közösen indultak útnak 2010. október 23-án. Utunk során először Padovában álltunk meg, ahol Szent Antal sírhelyét kerestük fel, majd három napot tartózkodtunk Rómában. Napi 10-14 órát töltöttünk a város nevezetességeinek felkeresésével. Végigimádkoztuk a Szent Lépcső fokait, melyen a hagyomány szerint Jézust Pilátus elé vezették. A katakombák labirintusában az első keresztényekre emlékeztünk. A Colosseumban a gladiátorok véres harcainak, a meghurcolt és kivégzett keresztények hitük megvallásáért vállalt szenvedéseinek színhelye tárult elénk. Szent Pál szarkofágját látva emlékeztünk arra, hogy Isten kiválasztott bennünket, hogy az Ő gyermekei legyünk. Szent Péter és utódai, a pápák sírjainál meghatódva vonultunk végig.

A Rómában töltött utolsó napon részt vettünk a pápai audiencián, ahol Szentatyánk, XVI. Benedek pápa köszöntötte a zarándokokat. A nyíregyházi csoportra magyarul adta apostoli áldását és buzdított minket a rózsafüzér imádkozására. A Szent Péter bazilika előtt összegyűlt zarándokok ezrei Egyházunk egységét, nagyságát és megrendítő erejét sugallták. Ebben a tömegben úgy éreztük magunkat, mint egy láncszem, mely egyedül ugyan gyenge, de az egész vele együtt lesz erős.

Hazafelé menet még Assisiben felkerestük Szent Ferenc sírját. Bár hihetetlenül egyszerű, mégis az isteni kegyelem öleli körül. A csend és a nyugalom varázsa az oda látogatót is megéri. Néhány órát még Velencében töltöttünk, és egy hét fárasztó napjai után élményekkel gazdagon tértünk haza.

Az isteni gondviselés és a kegyelem mindannyiunk szívét megérintette. Ezúton köszönjük a szervezőknek, hogy ez a hét nap egy életre szóló emléket hagyott bennünk. Kívánom, hogy minden katolikus hívő életében legalább egyszer megérezhesse a szentek közelségét Róma városában.

Tamás Éva
gimnáziumi tanár

PETÍCIÓT NYÚJTOTTAK BE

Szent Imre – Európa-napot tartottak november 5-8-ig a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégiumban. A határokon átívelő nemzetközi programon munkácsi, szatmárnémeti, karácsonfalvi, técsői katolikus intézményekből érkeztek diákok és tanárok, akik a több nyelven történő országismereti vetélkedő mellett az iskola védőszentjének ünnepén Európa nap című konferencián is részt vettek a testvérintézményben.

A tanácskozás megkezdése előtt Schönberger Jenő, a Szatmárnémeti Egyházmegye püspöke mutatott be szentmisét. A főpásztor Szent Imre példáját emelte ki homíliájában és buzdította a többnyire keresztény szellemiségű családokból érkező fiatalokat, hogy adjanak hálát azért, hogy az iskola falai között is folytatódik vallásos nevelésük.

Dr. Fedor Tibor az Egyházügyi Államtitkárság főosztályvezető helyettese, Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő, Az Európai Ügyek Bizottságának tagja és Dr. Patvaros Szilvia az IR Minisztérium diplomataja is tartottak előadást.

A konferencia napján Kósa Tímea nyíregyházi alpolgármester megnyitotta az iskolában az „Európa arca” című kiállítást, valamint Sajó László virágot helyezett el a Szent Imre Gimnázium jogelődjének, a Királyi Katolikus Gimnáziumnak öregdiákjai és a Szent

Imre Baráti Kör tagjainak nevében az iskola aulájában található Szent Imre szobornál.

ÖNazonosság VAGY KULTURÁLIS ÖNGYILKOSSÁG

Megyesi Mária, a házigazda intézmény igazgatója köszöntő gondolataiban a magyarok Európához való történelmi vonatkozású kapcsolatára emlékeztetett, amely az identitásban, önanonosságban gyökerezik. Szent Imrét mély önanonosság jellemezte, mind személyes hitbeli fejlődését, mind történelmi származásának vállalását illetően.

A konferencián részt vevő több mint 500 fő aláírásával petíciót intézett az Európai Unió parlamentjéhez, „A Magyarország határain kívül, a Kárpát-medencében élő őshonos magyar kisebbségek anyanyelv használati jogának előmozdítására” címmel. A felhívást, amelyet a konferencián négy nyelven olvastak fel, megküldték a Külügyminisztériumnak és az Országgyűlés Külügyi Bizottságának is.

A határon túli vendégek november 8-ig az intézmény vendégei voltak, és a Rákóczi Szövetség Szent Imre Középiskolai Ifjúsági Szervezetével együttműködve Pécsre, Európa Kulturális Fővárosába is ellátogattak.

Kovács Ágnes

Balról: Megyesi Mária, dr. Vinnai Győző, Schönberger Jenő, Kósa Tímea és dr. Fedor Tibor

KATOLIKUS ÚJSÁGÍRÓK TALÁLKOZTAK DEBRECENBEN

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKUSZ), a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye és a Ferences Sajtóközpont a Sajtóapostolok IX. Országos Találkozó-ját rendezték meg szeptember 24–26. között Debrecenben a Szent József Gimnáziumban. Az egyházközségi lapok és honlapok munkatársai évente más-más helyszínen adnak egymásnak randevút, hogy tovább képezzék magukat, illetve személyesen is megismerjék egymást.

A találkozón *Bosák Nándor* megyéspüspök „Esti beszélgetés” keretében mutatta be a 17 éves fiatal egyházmegye fejlődését, katolikus életét, kapcsolatát más egyházakkal.

Bakos Zoltán média-szakértő a média káros, manipulatív hatásairól szolt, véleménye szerint hiányzik egy olyan katolikus sajtóorgánium, amelyik a keresztény egyházak olda-

laról szemléli a közszolgálati és kereskedelmi csatornákat. Javasolta a sajtóapostoloknak, figyeljék kritikusabban a televíziót, rádiót, beleértve a katolikus médiumokat is, és fogalmazzák meg észrevételeiket lapjaikban.

Német István informatika tanár előadásában segített eligazodni a legújabb közösségi oldalakon, majd felhívta a figyelmet ezek evangélikus oldalakra is, majd felhívta a figyelmet ezek evangélikus oldalaira, mondván, a fiatalok, akik rendszeresen a számítógép előtt ülnek, nem néznek televíziót, így itt lehet őket megtalálni és velük kapcsolatot teremteni. Ezt követően a résztvevők saját

A fénykép szerepe mindig is meghatározó volt a nyomtatott sajtóban. *Lengyel Erzsébet*, a magyarországi Szalézi-Rend satóreferense fotós tapasztalatait osztotta meg a munkatársakkal, javaslatait a gyakorlatban is kipróbálhatták a helyben elkészült fotók elemzésével.

Szikora József, a MAKUSZ elnöke rámutatott arra, hogy az egyházközségi sajtóban leginkább főállásuk mellett dolgoznak az elhivatottak. Ezt a feladatot a nem hivatásos egyházi újságíróknak is úgy kell ellátniuk, hogy ne csak a történések sorrendjét adják át, hanem a lehető legjobbat hozzák ki az egyes eseményekből, témákból.

A találkozó hátralévő részében a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye mutatkozott be. *Varga János* ibrányi plébános a szatmári lelkiségről és *Scheffler János* szatmári vértanú püspök életéről tartott előadást. *Koncz Julianna* nővértől (Svetits Intézet) megtudhattuk, hogy a Debrecenhez is kötődő Miasszonyunkról Nevezett Szegény Iskolanővérek rendje hogyan lépi át az akadályokat, milyen dinamizmus jellemzi a tartományok közötti együttműködést, és hogyan oldja meg a hivatással felmerülő problémákat is.

A sajtóapostolok a „Belvárosi sétán” Debrecen nevezetességeivel ismerkedtek meg *Keresztesné Várhelyi Ilona* muzeológus, irodalomtörténész, valamint *Kovács Csaba* tanár, idegvezető segítségével.

A szombat esti virtuális utazáson az Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye sokszínű kulturális, építészeti és természeti kincseit, izvilágát mutatták be a házigazda munkatársai, *dr. Kádár Brigitta*, *Zsírosné Seres Judit* és *Bohán Judit*. Köszönjük a munkájukat.

Bohán Judit

Dr. Kádár Brigitta

LEGO-ROBOTOK A SZENT JÓZSEF GIMNÁZIUMBAN

A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye által fenntartott iskola az idei tanévtől egyedülálló program során a robotok gyakorlati alkalmazásának rejtélyeibe vezeti be a diákokat.

A debreceni Szent József Gimnázium és Kollégium a hagyományos keresztény értékek mellett a legújabb tudományos és technikai ismeretek átadására is törekszik. A Debreceni Egyetem Műszaki Karával történő együttműködés nyomán fogalmazódott meg az iskolavezetésben és a természettudományos munkaközösség tagjaiban, hogy a LEGO-program iskolai bevezetése olyan komoly, modern programozási ismeretek elsajátítását tenné lehetővé, amely korábban csak jóval hosszabb és lassabb tanulási folyamat eredményeként jöhetett létre.

A természettudományos munkaközösség vezetője, *Csatári László* kidolgozta a robotprogramozás tanmenetét, az iskola szaktantermet biztosított, pályázott a kiegészít-

tő informatikai háttér finanszírozására, és a program szakmai hátterének megteremtése céljából felvette a kapcsolatot a National Instruments debreceni vállalatával, az NI Hungary Kft-vel. Az idei tanévet már az NI által delegált mentor segítségével kezdték meg. A cég egy ajándék robottal és további szakmai támogatással áll a program mögött.

Az intézmény alapítványa, amelyet az egykori piarista diák, *Rátky Frigyes* hozott létre, a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye támogatásával további nyolc robot megvételéhez járult hozzá. Így a diákok immár nemcsak szakkörökön, hanem tanórai keretek között is foglalkozhatnak LEGO MINDSTORMS

robotok programozásával. A Debrecenben, de talán országosan is egyedülálló program során a diákok megismerhetik az újfajta programozási nyelvek működését, ami nemcsak az érettségien, hanem a jövőbeni munkavállalásban is előnyt jelent.

Bosák Nándor püspök és Ábrahám László jelképesen átadják a LEGO-robot programot a diákoknak

TI ADJATOK NEKIK ENNI!

Gondolatok a DEUS CARITAS EST enciklika szellemében a szegénység évében

„A nap lemenőben volt, ezért a tizenketvő odament hozzá, és azt mondták neki: bocsásd el a tömeget, hogy a környékbeli falvakba és tanyákra menjenek, szállást vegyenek, és ennivalót keressenek, mert itt pusztá helyen vagyunk! Ő azonban azt mondta nekik: ti adjatok nekik enni! Azok ezt felelték: nincs több, mint öt kenyyerünk és két halunk.” (Lk 9, 12-13.)

Furcsa világban élünk. Szeretnénk magunkat és családjunkat biztonságban tudni. A legkevésbé sem szeretjük a bizonytalanságot, főleg a kiszolgáltatottságot. Halljuk a jelszavakat, és megtapasztaljuk, hogy csak szavak maradnak: létbiztonság, jogbiztonság, közbiztonság. A francia forradalom legendás jelszavai köszönnek vissza: szabadság egyenlőség, testvériség. De csak köszönnek, mert a megvalósulásukkal elemi gondok vannak.

Szíven ütött a hír amikor megjelent XVI. Benedek pápa első enciklikája, amelyben a karitás fontosságával foglalkozott. Végre a helyére kerülnek a dolgok, gondoltam, mint hívő keresztény és mint karitás igazgató egyaránt.

„Szeretet az Isten: aki a szeretetben marad, Istenben marad, és Isten őbenne.” – olvassuk Szent János apostol 1. levelében. (1Jn. 4, 16b) II. János Pál pápa az irgalmas szeretetről tanított, amelyben nincs félelem. „A szeretetben nincs félelem” (1Jn 4, 18a). Bosák Nándor püspök atya jelmondata – „Törd meg az éhezőknek kenyeredet!” (Iz 58, 7a) – eleve meghatározza a Karitás feladatát.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Zsinata határozata szerint minden egyházközségben létre kell hozni karitás csoportot (47. oldal, 10-13.) mint az egyház szeretetét sugárzó és közvetítő közösséget.

Látjuk, tapasztaljuk az aktivitás hiányát.

NE CSAK BESZÉLJÜNK RÓLA

„Ti adjatok nekik enni!” A felszólítás az apostoloknak szólt.

Szól-e ez a mai apostolutódoknak, papoknak, híveknek is?

Úgy gondolom, hogy ma sincs aktuálisabb feladatunk az egyházban.

Sokan érzik a meghívást, de kevesen valósítják meg a küldetést. Tudatosítanunk kell magunkban: nem csak meghívottak, de küldöttek is vagyunk. A küldetés nélküli keresztény ember cél nélküli életet él. Nem elég csak imádkozni, részt venni a szentmisén. Jakab apostol szerint: **”Mít használ testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hite van, de cselekedetei nincsenek?”** (Jak 2, 14) **”Így a hit is, ha tettei nincsenek, halott önmagában.”** (Jak 2, 17) Azért **„betegek közülünk sokan, néhányan pedig halottak”,** mert elég nekik a meghívottság, de a küldetés nehézségeit nem vállalják. Pedig korunk szentjei követhető példát mutattak nekünk:

– **Teréz anya** értelmet adott a halálnak, méltóságot a haldoklónak,

– **II. János Pál pápa** a keresztthordozás, kiengesztelődés és irgalmas szeretet tanítója volt,

– **Roger testvér** megtanított arra, milyen az igazi ökumenizmus,

– **Szent Ferenc követői** csodát művelnek Erdélyben és Kárpátalján,

– **Szent Kamill követőinek** beteget átvéve a szeretetét testközelből tapasztalhatjuk.

KIK AZ IGAZÁN KRISZUTSKÖVETŐK?

Mondhatjuk-e, hogy nem ismerjük fel az idők jeleit? Mondhatjuk-e, hogy mire elég az öt kenyér és két hal ennyi embernek?

Ha Krisztus megáldja munkánkat, azokat az eszközöket és körülményeket, amelyek között nekünk a szeretet cselekedeteit meg kell valósítanunk, akkor nem mondhatjuk! Ha mondjuk, akkor nem vagyunk hívő keresztények – krisztuskövetők. Ha lenézünk a háborgó vízre, mint Péter, és nem Krisztusra emeljük tekintetünket, el is sülyedünk a lehetőségeink útvesztőiben. **Egyházunk megújulását nem a feltételek megváltozásától, hanem a Krisztusba vetett bizalmunktól és a hitből fakadó cselekedeteinktől várhatjuk.**

„Ti adjatok nekik enni!” – sürget bennünket Krisztus felszólítása. Talán akad öt kenyérünk és két halunk, hogy megáldassuk életünk Urával, és segítsünk vele a rászorulókon.

Gégyény Béla, Karitás igazgató

„LELKI ERŐMŰ” SÁROSPATAKON

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás Lelki Napját tartotta november 17-én Sárospatakon, Árpád-házi Szent Erzsébet szülővárosában. A hívó szót 500 karitás-önkéntes, segítő és pap hallotta meg és válaszolt a jelenlétével.

A Sárospataki Római Katolikus Egyházközség szeretetteljes fogadtatása és Kecskés Attila plébános atya a Szolgáló Szeretet szentjének ereklyéje előtt elvégzett litániája előkészítette és megalapozta az Egyházmegyei Karitás Lelki Nap sikerét.

Dr. Szabó Irén, az Árpád-házi Szent Erzsébet Történelmi Társaság elnökének élmény-

szerű előadása közelebb hozta a jelenlévőkhöz szentünk alakját és életének eseményeit.

Écsy Gábor atya, a Katolikus Karitás országos igazgatója beszámolt, a Katolikus Karitás katasztrófaóktól sújtott térségekben végzett munkájáról, annak eredményeiről. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye is megtapasztalta a segítő szeretet kézzelfogható tetteit az 1999-es belvív, a 2001-es beregi árvíz, a 2009-es jégkár esetében. Ebben az évben pedig bekapcsolódott a borsodi árvízkárosultak és a vörösiszap-katasztrófa áldozatainak megsegítésébe. A Katolikus Karitás kiemelten támogatja térségünket az EU-s élelmiszersegély program-

ban, tudva azt, hogy itt, Kelet-Magyarországon élnek a leginkább rászoruló emberek.

Papp János apát, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Társ-székesegyház plébános mutatta be a szentmisét, melyen az egyházmegye papsága 14 pappal képviseltette magát. A szentmise után a karitás-zarándokok Szent Erzsébet-kenyeret kaptak.

Délután a Sárospataki Plébánia és a Szent Erzsébet Emlékház vendégeiként helyet, pogácsával, borral kínáltak bennünket, és bemutat-ták az Emlékházat, valamint lehetőséget kaptak a résztvevők a Rákóczi-vár megtekintésére is.

Gégyény Béla, Karitás igazgató

ELISMERTÉK SZOLGÁLATÁT

Zubály Lajos atya, a napkori egyházközség plébánosa Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi püspök nevében „pro Communitate Cristiana” díjat adott át id. Gáva Jánosnének az egyházközségért végzett szolgálataiért november 14-én a szentmise keretében.

Id. Gáva Jánosné életét gyermekora óta az Isten szolgálata és a Szűzanya tisztelete hatja át. Idejét és energiáját nem kímélve sok feladatot látott el a napkori egyházközségben. A templom és környezetének gondozása első helyen van az életében. Mint a Rózsafüzér Társulat vezetője, lankadatlan erővel minden szertartás és szentmise előtt évtizedeken keresztül vezeti az imádságot. A

temetések előtt mindig önzetlenül imádkozott az elhunytakért. Ez volt az ő szolgálata. Számos gyalogos zarándoklatot indított Máriapócsra idős kora ellenére is. Távolabbi búcsújáró helyekre vezetett zarándoklatot, és a lelkigyakorlatok szervezőjeként is sokat segített. A krisztusi szolgálat életének mozzgója, ez életének a programja. Most, amikor már nem tud minden nap templomba jönni, otthon imádkozik, és ezt ajánlja fel másokért.

Élete és munkája példaértékű nemcsak a napkori római katolikus egyházközségben, hanem az egész település lakossága előtt.

Zubály Lajos
plébános

A NAPKORI KARITÁSZ

Napkoron 16 éve működik a Szent Erzsébet Karitászcsoporthoz 24 fővel. A karitás a falu szegényei között tevékenykedik. Anyagi és lelki segítséget nyújt a hajléktalanoknak, a létminimum közelében élőknek, a kisnyugdíjasoknak, az öregeknek, betegeknek, a hátrányos helyzetű gyerekek családjainak.

2010-ben két alkalommal egyenként 460-460 rászoruló családnak osztottak EU-s élelmiszer-csomagokat. Évente két alkalommal ru-

A templombúcsú, a nagybőjti és az adventi lelkigyakorlatok aktív háttérmunkásai, vendégszeretettel találkozhatnak a megszűről hívott vendégek is. A kisebbekről sem feledkeznek meg Mikulás táján, és csomagjaikból jut az idősök otthona lakóinak is.

Minden évben részt vesznek Máriapócsra négy fővel a karitás lelkigyakorlaton és továbbképzésen. Bekapcsolódnak az „Egymillió csillag a szegényekért” programba, a Karitás országos akciójába.

November 14-én hálaadó szentmise kere-

haneműt osztanak szét a rászorulóknak. Már évek óta bekapcsolódnak a Dévai árva gyerekek üdültetésének a programjába, a „Gyermekek a gyermekekért” jótékonyági programban is részt vesznek. A falu lakosainak segítenek gyógyszerkiváltásban, rászoruló gyerekeknek ebédterítési díj kifizetésében, egyedül élő beteg idős emberek látogatásában.

tében három fővel bővült a Karitás csoport. Ekkor áldották meg és osztották szét a kalácsokat, s ezzel Árpádházi Szent Erzsébetre emlékeztünk.

A szentmisén jelen volt Gégény Béla, az Egyházmegye Karitás igazgatója is.

Borné Balogh Erika
Karitás-tag

„HISZEK A SZÓBAN”

Katolikus újságírók zarándoklata

A katolikus média képviselőit hívta zarándoklatra a Katolikus Újságírók Szövetsége és a Magyar Görögkatolikus Egyház október 9-10-re.

A zarándoklatra szóló meghívót többek között elfogadta a Magyar Rádió, a Magyar Televízió, a Szent István Rádió, a Magyar Katolikus Rádió, a Mária Rádió, az Új Ember, a Keresztény Élet. A cikk szerzője a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyét képviselte.

Szombaton a nyíregyházi Szent Athanáz Hittudományi Főiskolán Kondás Sándor atya a zarándoklat egyházi vezetője várta az érkezőket. A bemutatkozások után és a bevezető előadást követően a résztvevők két csoportot alkotva egyrészt ismerkedtek a városközpont nevezetességeivel, másrészt megtekintették a Kontraszt című kiállítást, a Rendőrség és a Református Egyház család- és ifjúságmentő programját. Este az örökösöldi városrész ifjú görögkatolikus egyházközsége látta vendégül a zarándokokat. Éjszakai szállást a máriapócsi zarándokház biztosított.

Vasárnap reggel a Pócspetri határában lévő úti ikontól a máriapócsi bazilikáig tartó 4 km-es utat gyalogosan tették meg a zarándokok, felajánlva mindezt hazánk ifjúságáért és családjainkért.

Az ünnepi szent liturgiát dr. Kruppa Tamás általános helynök atya vezette. Végezetül a bazilita monostorban tettek látogatást a sajtó zarándokai.

Cs. T.

ZARÁNDOKLAT A LEGBEFOLYÁSO- SABB SZEMÉLYHEZ

2005. októbere óta Kiss Tibor atya kezdeményezésében a nyírteleki katolikus hívek minden évben elzarándokolnak Máriapócsra, hogy imádkozzanak városukért, családjaiért. Ebben az évben október 17-én vasárnap délután több mint háromszáz nyírteleki hívő imádkozott a kegytemplomban.

Évről évre egyre többen indulunk el, az idén a görög katolikus testvéreink is csatlakoztak hozzánk Buda Attila parókus úrral együtt. Sokan rácsodálkoztunk a megújult templombelsőre, megilletődve szemléltük az ikonokat.

A homiliát Szakács István Péter nyírteleki származású rakamazi káplán tartotta. Péter atya arra világított rá, hogy ismerjük fel a Szűzanya segítő közbenjárását fiánál, Jézus Krisztusnál. Bármilyen hatalommal bírjon egy ország, vagy annak vezetője, jelentősége elhalványul Szűz Mária oltalma és szeretete mellett. Ő a világ legbefolyásosabb személye, számára minden kérés azonos súlyú, mindegy, hogy szegény vagy gazdag fordul Hozzá.

A szentmisében az egyetemes könyörgés fohászaik városunkért, a családokért szóltak, megilletődve, könnyek között hallgattuk Kiss Tibor atya könyörgését, amelyben ott voltak személyes kéréseink.

A szentmise végén Buda Attila parókus úr beszélt a kegykép és a bazilika több évszázados múltjáról, személyes élményeit is megosztva velünk, hisz hat évig szolgált Máriapócsra.

Az értetközéskor csendben, áhítattal közeledtünk a kegyképhez, imádkoztunk és mécses gyújtottunk amelyek egy-egy imádságként, könyörgésként, hálaaként lobogtak a pócsi templomban. Mennyi személyes sors, öröm, bánat, kétségbeesés, köszönet volt a lángokban!

Köszönjük Kiss Tibor plébános atyának, hogy évről-évre meghív bennünket a zarándoklatra. Köszönjük Istennek, hogy egyre többen hallják meg ezt a meghívást.

Egy zarándok

A SZENTEK KÖZÖSSÉGE DEBRECENBEN

Isteni Irgalmasság Regionális Konferenciát tartottak első ízben október 9-én a debreceni Szent László plébánián. A közösség tagjai már 30 éve ünneplik húsvét második vasárnapján az Isteni Irgalmasság ünnepét. Imáikat azért ajánlották fel, hogy az Egyház is fogadja el ezt a lelkiismeret.

Egy imacsoport 30 évvel ezelőtt kezdte itt ünnepelni az Isteni Irgalmasság napját, majd 1995-től az ott szolgáló lengyel atyák vezetésével az egész közösség ünnepe lett, és 1996-ban elkészült az Irgalmas Jézus-oltár.

Szenes József nyugalmazott plébános előadásában az idők jeleire hívta fel a figyelmet, amelyről a világ nem vesz tudomást. Az emberiséget a tömeges elkarhozás veszélye fenyegeti, amitől csak Isten végtelen jósága és irgalma menthet meg. A plébános emlékeztetett Boldog Maria Faustina Kowalska len-

gyel nővér 2000-ben történt szentté avatásának napjára, amely óta a Fausztinum néven szereplő magyarországi társulathoz mintegy négyezer ember csatlakozott.

Az előadást követő szentmisét Katona István egri segédpüspök, a konferencia fővédnöke mutatta be, amelyen megáldotta a temp-

lomban elhelyezett és ez évben felújított Irgalmas Jézus-oltárt is.

A segédpüspök beszédében három fontos ünnepet emelt ki: az Eucharisztia ünnepét (Úrnapja), Jézus Szíve ünnepét és az Isteni Irgalmasság ünnepét. Hangsúlyozta, hogy törődünk másokkal is. Ezt irgalmas szív, irgalmas szó és irgalmas cselekedet nélkül nem tudjuk megtenni. „Megesett rajta a szíve” (Lk 10, 33) – az irgalmas szamaritánus tette jól példázza ezt.

A délután egy részét a jelenlévők a „szentek társaságában töltötték”, ugyanis Puskás László görög katolikus atya mutatta be az általa készített, a krakkói Isteni Irgalmasság Bazilika magyar kápolnájában található a Szentek Közössége (Communio Sanctorum) című mozaikot. A képsor a magyar, lengyel, egyetemes szenteket és mártírokat ábrázolja. Ennek vázlatát állították ki a templom belső terében.

A program szentségimádással és az irgal-

masság rózsafüzér imádkozásával folytatódott. Csillag Éva, a mozgalom európai koordinátora az Irgalmasság-konferenciák történetéről tájékoztatott, Csillag Pétert pedig az irgalmasság cselekedetei kapcsán mondta el friss lelki élményeit.

Kovács Ágnes

70 ÉVES A RAMOCSAHÁZI TEMPLOM

A közelmúltban volt a ramocsaházi templom alapköletételének 70. évfordulója. Ebből az alkalomból Hasulyó János kanonok plébános szentmisét mutatott be, ahol felidéztek a templomépités körülményeit is. Az idősek és akik részt vettek az építkezésen, régi fényképeken mutatták be a templomot és kertjét, ahová a fiatalabbak fákat, rózsákat ültettek. János atya kérte a híveket, hogy továbbra is gondozzák, szépítsék az Isten házát, az Őr azt nem hagyja viszonzás nélkül.

A templom alapköletételének szertartását Víz Miklós kanonok úr végezte 1940. május 5-én. A templom a II. világháború idején, épült (1940-1943) Hevessy Sándor egri építésztervező tervei alapján, és Kriston Endre püspök szentelte fel Magyarok Nagyasszonya tiszteletére 1943. november 7-én. A helyiek még ma is emlegetik a falu lakosságának összetartását, amikor az építőanyagokat összefogott fogatokkal hordták.

Az egyházközség ünnepéhez az alsós hittanok gyerekek templom-rajzaikkal csatlakoztak.

A képen Balogh Bianka 5. osztályos tanuló és alkotását láthatjuk.

Kecskés Istvánné, Ramocsaháza

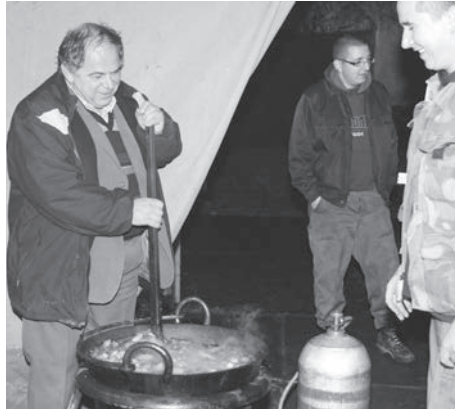
KANT-TÓL DISZNÓVÁGÓ SZENT FERENC NAPJÁIG

Egy anekdota szerint Újiráz egykori papja, hogy fitogtassa filozófiai tudományát, heteken keresztül Kant-ról prédikált az egyszerű gondolkodású híveknek a vasárnapi szentmiséken. Egyik alkalommal, miután már a hívek igen megelégték ezt a prédikációt, mise után megvárták a papot, és azt mondták neki. Plébános úr, inkább levágunk magának egy disznót, csak hagyja már azt a kant. Ez az anekdota fűszerezi azt az Újiráz alapító okiratában fellelhető felajánlást, miszerint a plébános minden évben kap egy disznót, amivel szabadon rendelkezik.

A vágósúlyú sertést a Termelő Szövetkezetek megalakulásáig meg is kapta a helyi pap, majd a rendszerváltás után 1993-ban Dr. Dénes Zoltán, a falu plébánosa, a Debreceni Egyetem néprajztanszékének professzora a helyi szokásokat kutatva rátalált az elfeledett hagyományra. A falu vezetése természetesen tartotta feleleveníteni azt, így már 17 éve disznóölő Szent Ferenc környékén a disznóvágás sikolya zavarja meg advent csöndjét Újiráz plébániáján.

A néprajztudomány azt mondja, hogy hagyományt nem lehet teremteni, az igazi hagyományok önmaguktól teremnek. Példa erre az újirázi hagyomány, ahol a népi kultúrába beágyazva a plébános és közössége disznótoros vacsorára várja a barátait, a Debreceni Egyetem Néprajz Tanszéke hallgatóit, öregdiákjait, tanárait, professzorait. Ennek a falusi disznótoros vacsorának megvan a maga bája, hangulata, ezt az is bizonyítja, hogy egyre népesebb, sokan családdal együtt kelnek útra a Debrecenhez 80 km-re eső településre. A mintegy kétszáz fős disznótoros vacsorához ebben az évben advent második vasárnapja előestéjére két disznót is levágtak. A házigazda Zoltán atya szerint a szentmisével

kezdődő, lelki töltekezéssel egybekötött disznótoros vacsora hagyománya addig fog tartani,

ni, amíg önmagát élteni.

A vacsorákat megelőző tudományos konferencián diákok, doktoranduszok tartanak előadásokat, jelen esetben Bartha Elek, Újváry Zoltán és a házigazda Dénes Zoltán professzorok a disznóvágás hagyományairól, az identitásunkat meghatározó étkezési kultúráról és szokásokról is szóltak, kiemelve annak közösség teremtő erejét, kiegészítve mindezt elődeink főúri lakomáinak különös étkezési szokásai megemlékezésével, ahol gyakori volt 15-20 fogásos ebéd is.

A konferencia és az engesztelésként felkínált disznótoros vacsora között mikulás ajándék helyett a lányok „Láncos Miklós”-sal is találkozhattak, hiszen a hallgatók – bizonyítva, hogy a gyakorlatban is művelik a hagyományokat – dramatikus népszokások felelevení-

tésével is szórakoztatták egymást.

A konferenciát a Pro Musica Egyesület kamarakórusa adventi énekekkel zárta.

A KATOLIKUS FALU MEGMENTÉSÉÉRT

Dénes Zoltán plébános a népes vendégseget a helyi kultúrházban fogadta, az épület felújítását maga kezdeményezte abból a célból, hogy programokat szervezhessenek az elnéptelenedés megfékezésére, a falu megszűnése ellen. A halmozottan hátrányos helyzetű faluból a szegénység elviszi a fiatalokat.

Hamarosan az iskola épülete is funkcióját veszti és akkor azt a tervek szerint zárandokházzá alakítják át, amely első állomása lesz a Nagyváradra, Szent László sírjához tartó 4 napos zárandokútnak a megújuló templomos lovagrend kíséretében. A tervet előre siker övezi, hiszen mintegy háromszázan már jelezték, hogy csatlakoznak a zárandoklathoz.

A falunak tehát vannak tartalékai. Kiemelkedő a Magyarok Nagyasszonya templom vásárral egybekötött két napos búcsúja is, amikor a falu lakossága megszokozódik. A vásár vetekszik a debreceni Mihály-napi vásár forgatagával. A plébános szerint ekkor, október 2. vasárnapja kavalkádján egy Aba Novák kép elevenedik meg.

Két év múlva a falu és a templom 100 éves évfordulóját ünnepli, szeretnék, ha akkorra a falu és a templom is megújulna. A nagyvárad-i káptalan birtokára 1912-ben 100 katolikus telepest költöztettek. A mára már mintegy ötszáz fős lakosú Újiráz, Gyulától Debrecenig az egyetlen katolikus település.

Kovács Ágnes

DIAKÓNUS SZENTELÉS

Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök diakónussá szentelte Rákóczi Jenőt, egyházmegyénk VI. éves teológusát december 19-én, advent 4. vasárnapján Debrecenben a Szent Anna székesegyházban. Szolgálatára Isten áldását kérjük.

szerk.

ÓVODÁSOK ÜNNEPELTEK PUSZTADOBOSON

Árpád házi Szent Erzsébet ünnepét tartották november 21-én Pustadoboson a római katolikus templomban. Ilyenkor hagyomány szerint az óvodások énekekkel, versekkel adnak hálát Mennyei Atyának a termésekért, és gyümölcsökkel megrakott kosaraikat helyezik az oltár elé áldást kérve azokra.

Fülöp Sándor plébános Árpád házi Szent Erzsébet életéből a rózsacsodát emelte ki a gyerekeknek, akik csodálattal figyelték a történetet, majd a szentbeszéd után megtekintették a színes üveglakot, mely Erzsébetet ábrázolja a rózsákkal.

Tóth Zsuzsanna

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye
Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök
Főszerkesztő: Kovács Ágnes
Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.
Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482
E-mail: sajtoiroda@dnyem.hu
Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

VETŐ

*A Debrecen-Nyíregyházi
Egyházmegye
Vezető és Továbbképző
Akadémiája
A CSALÁD ÉVÉBEN*

NAPIREND:

Szombatonként 9.00–15.00

*Előadások, elmélkedések,
csoportos beszélgetések,
ebbéddel.*

(a részvétel ingyenes)

AZ ÉV TÉMÁJA:
*Feladatunk, lehetőségünk
családjainkban.*

**MINDEN ÉRDEKLŐDŐT
SZERETETTEL VÁRUNK!**

Mátészalka
Közösségi Ház

Kisvárd
Szent László Gimnázium
és Szakközépiskola

2011. febr. 05.;
márc. 05.; okt. 08.

Nyíregyháza
Szent Imre Gimnázium

Debrecen
Szent József Gimnázium

2011. febr. 26.;
márc. 19.; okt. 22.